

Praha dne 17. března 2026
Č. j.: MZP/2026/910/510
Vyřizuje: Mgr. Zuzana Geistová
E-mail: zuzana.geistova@mzp.gov.cz
Tel.: +420 267 122 192

DLE ROZDĚLOVNÍKU

ZÁVAZNÉ STANOVISKO

Ministerstvo životního prostředí, odbor posuzování vlivů na životní prostředí a integrované prevence (dále jen „MŽP“), jako správní orgán věcně a místně příslušný k vydání jednotného environmentálního stanoviska dle § 12 písm. b) zákona č. 148/2023 Sb., o jednotném environmentálním stanovisku, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZJES“), na základě žádosti Ředitelství silnic a dálnic s. p., sídlem Čerčanská 2023/12, 140 00 Praha – Krč, IČO 659 93 390, zastoupeného společností HBH Projekt spol. s r.o., sídlem Kabátníkova 216/5, 602 00 Brno (dále jen „žadatel“), ze dne 18. 11. 2025, vedené pod č. j. MZP/2025/710/4081 k záměru „**D52 5204 Mokřadní biotop u Nové Vsi**“ (dále jen „předmětný záměr“) na základě projektové dokumentace pro vydání společného povolení z května r. 2025, zpracované a ověřené Ing. Manarem Chakerem, autorizovaným inženýrem pro dopravní stavby, ČKAIT 1006998 (dále jen „projektová dokumentace“), na pozemku parc. č. 3106 v k. ú. Nová Ves u Pohořelic, vydává v souladu s § 6 odst. 1 ZJES v návaznosti na § 5 odst. 3, § 8 odst. 1, § 56 odst. 1 a § 83 odst. 8 písm. b), d) a i) zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů (dále také „ZOPK“), § 146 odst. 3 písm. a) a § 151 odst. 2 zákona č. 541/2020 Sb., o odpadech, ve znění pozdějších předpisů (dále také „ZOD“), a § 149 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále také „správní řád“) toto

SOUHLASNÉ JEDNOTNÉ ENVIRONMENTÁLNÍ STANOVISKO.

Záměr „D52 5204 Mokřadní biotop u Nové Vsi“ je přípustný z hlediska vlivů na dotčené složky životního prostředí.

Toto jednotné environmentální stanovisko se vydává namísto následujících správních úkonů:

- a) povolení ke kácení dřevin rostoucích mimo les, včetně uložení náhradní výsadby podle § 8 odst. 1 a § 9 odst. 1 ve spojení s § 83 odst. 8 písm. d) ZOPK,
- b) uložení zajištění a použití prostředků k zabránění zbytečnému úhynu rostlin a zraňování nebo úhynu živočichů nebo ničení jejich biotopů v souladu s § 5 odst. 3 ve spojení s § 83 odst. 8 písm. b) ZOPK,

- c) závazné stanovisko k terénním úpravám a odstranění stavby podle § 146 odst. 3 písm. a) ve spojení s § 151 odst. 2 ZOD, a
- d) povolení výjimky ze zákazů u zvláště chráněných druhů rostlin a živočichů podle § 56 odst. 1 ve spojení s § 83 odst. 8 písm. i) ZOPK.

I.

MŽP souhlasí s tím, aby žadateli bylo ve smyslu § 8 odst. 1 a § 83 odst. 8 písm. d) ZOPK povoleno kácení 32 ks dřevin a 1 485 m² souvislého porostu, na pozemku parc. č. 3106 v k. ú. Nová Ves u Pohořelic, jejichž výčet a charakteristiky, jsou uvedeny v Tabulce č. 1 – Inventarizace dřevin ke kácení a Tabulce č. 2 – Inventarizace zapojeného porostu ke kácení, a to za těchto podmínek:

1. Kácení předmětných dřevin je možné provést pouze v případě, bude-li záměr na základě pravomocného rozhodnutí o povolení záměru realizován.
2. Kácení předmětných dřevin je možné provést pouze v období vegetačního klidu, tj. **od 1. 10. do 31. 3. kalendářního roku**. Zároveň musí být respektováno období hnízdění volně žijících ptáků; zásah je proto nutné provádět mimo hnízdní sezonu, příp. v jiném termínu po vyhodnocení situace biologickým dozorem.
3. V průběhu kácení budou ostatní dřeviny a stavební objekty zabezpečeny odpovídajícími ochrannými prostředky a postupy, které zajistí jejich ochranu před mechanickým poškozením.

Tabulka č. 1 – Inventarizace dřevin ke kácení

Inventarizační číslo	Latinský název (český název)	Obvod kmene ve 130 cm [cm]
751	<i>Acer negundo</i> (javor jasanolistý)	107
752	<i>Acer negundo</i> (javor jasanolistý)	104
753	<i>Acer negundo</i> (javor jasanolistý)	110
754	<i>Acer negundo</i> (javor jasanolistý)	85
755	<i>Acer negundo</i> (javor jasanolistý)	97
756	<i>Acer negundo</i> (javor jasanolistý)	97
757	<i>Acer negundo</i> (Javor jasanolistý)	151
758	<i>Acer negundo</i> (javor jasanolistý)	82

759	<i>Acer negundo</i> (javor jasanolistý)	107
760	<i>Acer negundo</i> (javor jasanolistý)	110
761	<i>Acer negundo</i> (javor jasanolistý)	132
762	<i>Acer negundo</i> (javor jasanolistý)	135
763	<i>Acer negundo</i> (javor jasanolistý)	94
764	<i>Acer negundo</i> (javor jasanolistý)	138
765	<i>Acer negundo</i> (javor jasanolistý)	101
767	<i>Acer negundo</i> (javor jasanolistý)	82
768	<i>Salix alba</i> (vrba bílá)	223
769	<i>Populus nigra</i> (topol černý)	116
770	<i>Populus nigra</i> (topol černý)	148
771	<i>Acer negundo</i> (javor jasanolistý)	85
772	<i>Salix alba</i> (vrba bílá)	148
773	<i>Salix alba</i> (vrba bílá)	132
774	<i>Salix alba</i> (vrba bílá)	179
775	<i>Populus nigra</i> (topol černý)	94
776	<i>Populus nigra</i> (topol černý)	94
777	<i>Populus nigra</i> (topol černý)	126
778	<i>Salix alba</i> (vrba bílá)	204
779	<i>Acer negundo</i> (javor jasanolistý)	145
780	<i>Acer negundo</i> (javor jasanolistý)	113
781	<i>Acer negundo</i> (javor jasanolistý)	132
782	<i>Acer negundo</i> (javor jasanolistý)	94
783	<i>Acer negundo</i> (javor jasanolistý)	119
Celkem		32 ks

Tabulka č. 2 – Inventarizace zapojeného porostu ke kácení

Inventarizační číslo porostu	Latinský název (český název)	Plocha [m ²]
1409	<i>Acer negundo</i> (javor jasanolistý) <i>Prunus domestica</i> spp. <i>Insititia</i> (slivoň obecná) <i>Rosa canina</i> (růže šípková) <i>Euonymus europaeus</i> (brslen evropský) <i>Crataegus laevigata</i> (hloh obecný)	725
1410	<i>Prunus domestica</i> spp. <i>Insititia</i> (slivoň obecná) <i>Acer negundo</i> (javor jasanolistý)	89
1412	<i>Sambucus nigra</i> (bez černý)	78
1413	<i>Sambucus nigra</i> (bez černý) <i>Rosa canina</i> (růže šípková) <i>Prunus domestica</i> spp. <i>Insititia</i> (slivoň obecná) <i>Acer negundo</i> (javor jasanolistý)	128
1414	<i>Prunus domestica</i> spp. <i>Insititia</i> (slivoň obecná) <i>Acer negundo</i> (javor jasanolistý) <i>Salix alba</i> (vrba bílá) <i>Prunus avium</i> (třešeň obecná) <i>Sambucus nigra</i> (bez černý)	250
1415	<i>Acer negundo</i> (javor jasanolistý) <i>Prunus domestica</i> spp. <i>Insititia</i> (slivoň obecná) <i>Rosa canina</i> (růže šípková)	53
1416	<i>Sambucus nigra</i> (bez černý) <i>Acer negundo</i> (javor jasanolistý)	162
Celkem		1 485

Dále MŽP požaduje, aby žadateli bylo ve smyslu § 9 odst. 1 a § 83 odst. 8 písm. d) ZOPK uloženo provedení náhradní výsadby ke kompenzaci ekologické újmy vzniklé pokácením uvedených dřevin rostoucích mimo les, a to v rozsahu 140 ks stromů,

na pozemku parc. č. 3106 v k. ú. Nová Ves u Pohořelic, jejichž druhová skladba a charakteristiky jsou uvedeny v Tabulce č. 3 – Rozsah náhradní výsadby, **a to za následujících podmínek:**

4. Vysazovány budou dvakrát přesazované špičáky, o výšce 125–150 cm.
5. Odstraněné dřeviny budou ponechány na lokalitě.

Tabulka č. 3 – Rozsah náhradní výsadby

Druh	Počet [ks]
<i>Acer campestre</i> (javor babyka)	20
<i>Alnus glutinosa</i> (olše lepkavá)	20
<i>Populus nigra</i> (topol černý)	20
<i>Quercus robur</i> (dub letní)	20
<i>Sorbus aucuparia</i> (jeřáb obecný)	20
<i>Tilia cordata</i> (lípa srdčitá)	20
<i>Ulmus minor</i> (jilm habrolistý)	10
<i>Ulmus laevis</i> (jilm vaz)	10
Celkem	140

Současně MŽP požaduje, aby žadateli byla dle § 9 odst. 1 ZOPK uložena povinnost pečovat o vysazené dřeviny **po dobu 5 let** ode dne provedení jejich výsadby, a to za následujících podmínek:

6. V rámci následné péče o vysazené dřeviny bude provedeno zabezpečení proti okusu, přičemž po 5 letech bude odstraněno.
7. Po pěti letech bude odstraněno kotvení dřevin, bude proveden udržovací řez kvalifikovaným arboristou.
8. V případě sucha bude prováděna záливka v množství, které zajistí provlhčení celého kořenového systému.
9. V případě úhynu vysázených dřevin do 5 let od výsadby je žadatel povinen tyto dřeviny nahradit dřevinami o stejných parametrech.
10. Při údržbě ploch musí být odstraňovány invazivní rostliny.

II.

a) V souladu s § 5 odst. 3 ZOPK podmiňuje MŽP realizaci předmětného záměru následujícími opatřeními:

1. Žadatel zajistí během realizace celého záměru na své náklady použití prostředků k zabránění zbytečnému úhynu rostlin a zraňování či úhynu živočichů nebo ničení jejich biotopů všemi technicky i ekonomicky dostupnými prostředky, a to prostřednictvím biologického dozoru.
2. Bude zajištěna optimalizace podmínek při realizaci stavebních postupů z pohledu ochrany aktuálně se vyskytujících živočichů v daném čase a místě – operativní přijímání opatření k minimalizaci ohrožení volně žijících živočichů.
3. V případě potřeby bude probíhat záchranný transfer živočichů – harmonogram a náhradní lokality určí biologický dozor. Transfery bude provádět způsobilá osoba.
4. V případě nálezu handicapovaných živočichů bude bezprostředně kontaktována nejbližší záchranná stanice, která jim poskytne odpovídající péči. V případě potřeby budou rovněž zastaveny na nezbytně nutnou dobu probíhající práce, které by mohly způsobit úhyn rostlin či úhyn a zraňování živočichů dle § 5 odst. 3 ZOPK.

b) V souladu s § 146 odst. 3 písm. a) a § 151 odst. 2 ZOD se k předmětnému záměru vydává souhlasné závazné stanovisko z hlediska nakládání s odpady, a to bez stanovení podmínek.

III.

MŽP souhlasí s tím, aby žadateli byla povolena výjimka podle § 50 ZOPK pro jedince následujících zvláště chráněných druhů živočichů (dále jen „ZCHD“) ze zákazu škodlivě a nedovoleně zasahovat do jejich přirozeného vývoje podle § 56 odst. 1 ZOPK a odst. 2 písm. a) ZOPK, konkrétně z důvodu ochrany volně žijících živočichů a jejich přírodních stanovišť, a podle § 56 odst. 2 písm. c) ZOPK (v případě ZCHD chráněných dle právních předpisů EU), konkrétně z jiných naléhavých důvodů převažujícího veřejného zájmu; jedná se přitom o výjimku ze zákazu chytat, rušit, zraňovat, usmrcovat, sbírat, ničit, poškozovat či přemísťovat jedince ZCHD či jejich vývojová stádia nebo jimi užívaná sídla včetně zásahu do jejich biotopu:

Bezobratlí

1. pestrokrídlec podražcový (*Zerynthia polyxena*); [KO, Příloha IVa) Směrnice Rady 92/43/EHS, o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „SR 92/43/EHS“)] – jednotky jedinců,
2. lesák rumělkový (*Cucujus cinnaberinus*); [SO, Příloha IIa) a IVa) SR 92/43/EHS] – jednotky jedinců,

Obojživelníci

3. kuňka obecná (*Bombina bombina*); [SO, Příloha IIa) a IVa) SR 92/43/EHS] – desítky jedinců,
4. ropucha zelená (*Bufo viridis*); [SO, Příloha IVa) SR 92/43/EHS] – jednotky jedinců,
5. rosnička zelená (*Hyla arborea*); [SO, Příloha IVa) SR 92/43/EHS] – jednotky jedinců,
6. skokan štíhlý (*Rana dalmatina*); [SO, Příloha IVa) SR 92/43/EHS] – desítky jedinců,
7. skokan skřehotavý (*Pelophylax ridibundus*); [KO, Příloha V) SR 92/43/EHS] – desítky jedinců,
8. skokan zelený (*Pelophylax esculentus*); [SO, Příloha V) SR 92/43/EHS] – desítky jedinců,

Plazi

9. ještěrka obecná (*Lacerta agilis*); [SO, Příloha Iva) SR 92/43/EHS] – desítky jedinců,

Ptáci

10. luňák červený (*Milvus milvus*); [KO, Příloha I Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/147/ES, o ochraně volně žijících ptáků, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „SEPR 2009/147/ES“)] – 1 pár,
11. luňák hnědý (*Milvus migrans*); [KO, Příloha I SEPR 2009/147/ES] – 1 pár,
12. ňuhák obecný (*Lanius collurio*); [O, Příloha I SEPR 2009/147/ES] – 1 pár,

Savci

13. netopýr Brandtův (*Myotis brandtii*); [SO, Příloha IVa) SR 92/43/EHS] – jednotky až desítky jedinců,
14. netopýr černý (*Barbastella barbastellus*); [KO, Příloha II) a IVa) SR 92/43/EHS] – jednotky až desítky jedinců,
15. netopýr dlouhouchý (*Plecotus austriacus*); [SO, Příloha IVa) SR 92/43/EHS] – jednotky až desítky jedinců,
16. netopýr hvízdavý (*Pipistrellus pipistrellus*); [SO, Příloha IVa) SR 92/43/EHS] – jednotky až desítky jedinců,
17. netopýr nejmenší (*Pipistrellus pygmaeus*); [SO, Příloha IVa) SR 92/43/EHS] – jednotky až desítky jedinců,
18. netopýr parkový (*Pipistrellus nathusii*); [SO, Příloha IVa) SR 92/43/EHS] – jednotky až desítky jedinců,
19. netopýr rezavý (*Nyctalus noctula*); [SO, Příloha IVa) SR 92/43/EHS] – jednotky až desítky jedinců,
20. netopýr řasnatý (*Myotis nattereri*); [SO, Příloha IVa) SR 92/43/EHS] – jednotky až desítky jedinců,
21. netopýr stromový (*Nyctalus leisleri*); [SO, Příloha IVa) SR 92/43/EHS] – jednotky až desítky jedinců,
22. netopýr ušatý (*Plecotus auritus*); [SO, Příloha IVa) SR 92/43/EHS] – jednotky až desítky jedinců,
23. netopýr večerní (*Eptesicus serotinus*); [SO, Příloha IVa) SR 92/43/EHS] – jednotky až desítky jedinců,

24. netopýr velkouchý (*Myotis bechsteinii*); [SO, Příloha II) a IVa) SR 92/43/EHS] – jednotky až desítky jedinců,
25. netopýr velký (*Myotis myotis*); [KO, Příloha II) a IVa) SR 92/43/EHS] – jednotky až desítky jedinců,
26. netopýr vodní (*Myotis daubentonii*); [SO, Příloha IVa) SR 92/43/EHS] – jednotky až desítky jedinců, a
27. netopýr vousatý (*Myotis mystacinus*); [SO, Příloha IVa) SR 92/43/EHS] – jednotky až desítky jedinců,

přičemž se výjimka vztahuje také na zákazy odchyty jedinců ZCHD kuňka obecná, ropucha zelená, rosnička zelená, skokanů štíhlých, skřehotavých a zelených a ještěrky obecné (č. 3. až 9.) také ze zákazů odchyty, držení a následného transferu do okolních biotopů, resp. předem zbudovaných náhradních lokalit vhodných k jejich zazimování v termínu do konce září běžného roku. V následujícím období bude transfer průběžně realizován vždy při výskytu jedinců ZCHD na ploše dotčené záměrem, a to až do ukončení stavebních prací.

MŽP dále souhlasí s tím, aby žadateli byla povolena výjimka ze zákazů u následujících ZCHD podle § 56 odst. 1 ZOPK, tj. škodlivě a nedovoleně zasahovat do jejich přirozeného vývoje, tj. tyto chytat, rušit, zraňovat, usmrcovat, sbírat, ničit, poškozovat či přemisťovat jejich vývojová stadia nebo jimi užívaná sídla včetně zásahu do jejich biotopu:

Bezobratlí

28. batolec červený (*Apatura ilia*); [O, Příloha 3 vyhlášky 395/1992 Sb.] – desítky jedinců,
29. čmelák (*Bombus* sp.); [O, Příloha 3 vyhlášky 395/1992 Sb.] – desítky jedinců,
30. mravenec (*Formica* sp.); [O, Příloha 3 vyhlášky 395/1992 Sb.] – desetitisíce až nižší statisíce jedinců (jednotek mravenišť),
31. prskavec menší (*Brachinus expulso*); [O, Příloha 3 vyhlášky č. 395/1992 Sb.] – desítky jedinců,
32. prskavec větší (*Brachinus crepitans*); [O, Příloha 3 vyhlášky č. 395/1992 Sb.] – desítky jedinců,
33. střevlík Scheidlerův (*Carabus scheidleri*); [O, Příloha 3 vyhlášky č. 395/1992 Sb.] – jednotky jedinců,
34. zlatohlávek huňatý (*Tropinota hirta*); [SO, Příloha 3 vyhlášky č. 395/1992 Sb.] – jednotky až nízké desítky jedinců,
35. zlatohlávek tmavý (*Oxythyrea funesta*); [O, Příloha 3 vyhlášky č. 395/1992 Sb.] – jednotky až nízké desítky jedinců,

Obojživelníci

36. čolek obecný (*Lissotriton vulgaris*); [SO, Příloha 3 vyhlášky č. 395/1992 Sb.] – desítky jedinců,
37. ropucha obecná (*Bufo bufo*); [O, Příloha 3 vyhlášky č. 395/1992 Sb.] – desítky jedinců,

Plazi

38. slepýš křehký (*Anguis fragilis*); [SO, Příloha 3 vyhlášky č. 395/1992 Sb.] – desítky jedinců,
39. užovka obojková (*Natrix natrix*); [O, Příloha 3 vyhlášky č. 395/1992 Sb.] – jednotky jedinců,

Savci

40. bělozubka bělobřichá (*Crocidura leucodon*); [O, Příloha 3 vyhlášky č. 395/1992 Sb.] – jednotky jedinců, a
41. veverka obecná (*Sciurus vulgaris*); [O, Příloha 3 vyhlášky č. 395/1992 Sb.] – jednotky jedinců,

přičemž se výjimka vztahuje v případě sídel mravenců (celá mraveniště) a matek čmeláků s rojem, jedinců obojživelníků také ze zákazů odchyty, držení a následného transferu do okolních biotopů vhodných k zazimování, a to nejpozději do konce září běžného roku. V následujícím období bude transfer průběžně realizován vždy při výskytu jedinců ZCHD na ploše dotčené záměrem, a to až do ukončení stavebních prací.

MŽP s výše uvedeným souhlasí za následujících podmínek:

1. Výjimka se uděluje pro všechny jedince a vývojová stadia všech výše vyjmenovaných 41 druhů.
2. Do 31. prosince každého kalendářního roku platnosti této výjimky bude Ministerstvu životního prostředí zaslána zpráva o činnostech realizovaných na základě této výjimky, a to i v případě, že realizace záměru nebyla v daném kalendářním roce vůbec zahájena.
3. Biologický dozor (odborně způsobilá fyzická či právnická osoba) ustanovený pro předmětný záměr bude rovněž sledovat výskyt zvláště chráněných druhů a zajistí, aby byla splněna navržená ochranná opatření, a to v souladu s kapitolou č. 5 předloženého hodnocení dle § 67 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, a aby byly splněny podmínky této výjimky.
4. Ministerstvu životního prostředí bude minimálně deset dnů v předstihu oznámeno zahájení dílčích prací, stejně jako jejich ukončení.
5. Pojezdy stavební mechanizací budou probíhat po vytyčených přístupových cestách a budou omezeny na nezbytné minimum. Budou přijata opatření k zamezení úniku ropných produktů a dalších škodlivých látek závadných vodám. Pro případ havárie budou na staveništi nachystány sanační prostředky.
6. Celý prostor mokřadu bude po dobu 4 let od provedení prací monitorován v souvislosti s výskytem invazních druhů rostlin a zjištěné přeživší javory jasanolisté i další invazní rostliny budou likvidovány vhodnými metodami (kombinace mechanických a chemických metod) v souladu s příslušnou metodikou Agentury ochrany přírody a krajiny.

7. V případě, že bude během realizace stavby nalezen handicapovaný volně žijící živočich zvláště chráněného výše uvedeného druhu, bude prostřednictvím biologického dozoru kontaktována nejbližší záchranná stanice a v případě potřeby bude zajištěn převoz handicapovaného živočicha do stanice a následně zajištěna potřebná péče o něj; zároveň dojde k přerušení probíhajících prací, pokud bezprostředně ohrožují další jedince zvláště chráněných druhů.
8. K odchytu vybraných zvláště chráněných druhů obojživelníků a plazů bude přistoupeno pouze v případě nutnosti záchranného transferu. Při transferu obojživelníků je doporučen odchyt sítkou na dlouhé rukojeti (v případě dospělců i vývojových stádií), případně odchyt do vhodné nádoby (v případě dospělců či juvenilů) a přenos v přichystaném kbelíku s vodou (vajíčka, pulci) nebo bez vody a s vlhkým listím či papírem (dospělci, juvenilové). V případě nutnosti záchranného transferu plazů je doporučen šetrný odchyt rukou, do vhodné nádoby anebo sítkou a přenos v přiměřeně velké uzavřené nádobě případně v prodyšném látkovém pytli. Odchyt obojživelníků i plazů je nutno provádět šetrně tak, aby nedošlo k jejich zranění, u obojživelníků je nutno zamezit jejich kontaktu s holou rukou. Pro obojživelníky i plazy platí, že čas strávený v odchytovcích a transportních nádobách musí být snížen na minimum (maximálně v řádu desítek minut) a nesmí být přepravováno velké množství jedinců zároveň v jedné nádobě (s výjimkou pulců či snůšek obojživelníků). Biologický dozor v prostoru staveniště bude dohlížet na šetrný průběh prací, včetně správného provedení odbahnění tůní (aby byl vytvořen pozvolný sklon břehů, členité dno a další detaily) a dále v případě potřeby zajistí další ochranná opatření, konkrétně osazení dočasných zábran proti pohybu obojživelníků, bude vedena podrobná dokumentace, výběr vhodných náhradních lokalit pro případné transfery zvláště chráněných druhů.
9. Pokácené kmeny stromů budou trvale ponechány na lokalitě na hromadách pro umožnění vývoje saproxylického hmyzu a jako úkryty pro obojživelníky a plazy. Na lokalitě budou ponechány též již padlé a rozkládající se kmeny stromů. V případě stromů s prokázaným nebo potenciálním úkrytem netopýrů může být kácení provedeno jen po schválení biologickým dozorem a za jeho dohledu, a to nejlépe v období mimo rozmnožování a hibernaci netopýrů, tzn. od 1. září do 15. listopadu, případně též ve druhé polovině března. Tyto skácené stromy je nutné ponechat na místě aspoň do druhého dne v klidu, aby netopýři měli možnost dutinu samovolně opustit.
10. Zeminy z odbahnění tůní budou využity na vybudování valů zamezujících splach do polí a zbylý materiál zemin bude rozprostřen na lokalitě, čímž se aktivuje klíčení semenné banky uchované v těchto zeminách. Odbahnění tůní je možno provádět pouze v rozmezí 1. září až 28. února, tedy mimo období rozmnožování obojživelníků a plazů. Bezprostředně před zahájením těchto prací i během nich je nezbytné opakovaně projít dotčené území stanovenou odborně způsobilou osobou a zajistit případné transfery nalezených obojživelníků, plazů nebo jiných zvláště chráněných druhů živočichů; případně je třeba místně omezit práce na nezbytnou dobu. Pokud bude odbahnění tůní

prováděno v zimním období (tj. listopad až únor), je nutné v předcházejícím letním období (srpen až září) provést opakované záchranné transfery obojživelníků a plazů z tůní a jejich bezprostředního okolí na náhradní lokalitu.

11. Na severním okraji lokality bude nutné ochránit plochu s porostem podražce křovištního, který je živnou rostlinou motýla pestrokřídlce podražcového. Porost podražce křovištního se nachází na ploše zhruba 10x10 m (GPS: 48.9409N, 16.5369E). Plochy s podražcem bude nutné viditelně ohradit tak, aby bylo důsledně zamezeno poničení rostlin podražců (např. pojezdem techniky).

Odůvodnění:

Dne 18. 11. 2025 obdrželo MŽP žádost Ředitelství silnic a dálnic s. p., sídlem Čerčanská 2023/12, Krč, 140 00 Praha, IČO 659 93 390, zastoupeného společností HBH Projekt spol. s r.o., sídlem Kabátníkova 216/5, 602 00 Brno, o vydání jednotného environmentálního stanoviska podle § 2 a 6 odst. 1 ZJES pro záměr „D52 5204 Mokřadní biotop u Nové Vsi“. Součástí žádosti je projektová dokumentace pro vydání společného povolení z května r. 2025, zpracovaná a ověřená Ing. Manarem Chakerem, autorizovaným inženýrem pro dopravní stavby, ČKAIT 1006998.

Nedílnou součástí žádosti je mj. odborný materiál „Hodnocení vlivů závažného zásahu na zájmy ochrany přírody a krajiny ve smyslu § 67 zákona č. 114/1992 Sb.“ ze dne 27. 6. 2025, vypracovaný kolektivem autorů a potvrzený Mgr. Stanislavem Radou, Ph.D., držitelem autorizace MŽP ČR, pod č. j. MZP/2019/610/537 prodloužené pod č.j. MZP/2023/610/3421, a dále „Dendrologický průzkum“ z května r. 2025, vypracovaný Ing. Michaelou Rybovou.

MŽP požádalo o spolupráci správní orgány příslušné podle jiných právních předpisů v souladu s § 4 odst. 1 ZJES, a to prostřednictvím dopisů adresovaných Městskému úřadu Pohořelice (dále také „MÚ Pohořelice“), odboru životního prostředí, sídlem Vídeňská 699, 691 23 Pohořelice, ze dne 4. 12. 2025, pod č. j. MZP/2025/710/4085 a Krajskému úřadu Jihomoravského kraje, odboru životního prostředí sídlem Žerotínovo náměstí 449/3 601 82 Brno (dále také „KÚ Jihomoravského kraje“) ze dne 4. 12. 2025, pod č. j. MZP/2025/710/4083. Vyjádření MÚ Pohořelice bylo MŽP doručeno dne 5. 1. 2026, evidováno pod č. j. MZP/2026/910/162 a vyjádření KÚ Jihomoravského kraje dne 9. 1. 2026, evidováno pod č. j. MZP/2026/910/202.

MŽP vyzvalo žadatele dne 16. 1. 2025 pod č. j. MZP/2026/910/443 k doplnění jeho žádosti, ke kterému následně došlo dne 2. 2. 2026 pod č. j. MZP/2026/910/441. Žadatel žádost doplnil o „Dokumentaci pro vydání společného povolení“ z května r. 2025, zpracovanou Ing. Chakerem, a předpokládané množství odpadů vzniklých při realizaci předmětného záměru. Lhůta pro vydání jednotného environmentálního stanoviska na základě této žádosti ve smyslu § 5 odst. 1 a 3 ZJES tudíž započala plynout dne 3. 2. 2026.

Pro úplnost dodáváme, že v souladu s § 178 odst. 4 písm. b) bodu 4. zákona č. 283/2021 Sb., stavební zákon, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „SZ“) je v tomto případě vyloučena tzv.

fikce souhlasného závazného stanoviska, neboť toto JES nahrazuje správní úkon podle ZOPK, kterým se posuzuje splnění podmínek pro povolení výjimky ze zákazů u zvláště chráněných druhů živočichů, které jsou předmětem ochrany podle práva Evropské unie (viz bod III. závazné části tohoto závazného stanoviska).

MŽP nejprve přistoupilo k hodnocení záměru z hlediska jeho účelu, parametrů a jeho umístění. Realizace předmětného záměru je kompenzačním opatřením dle podmínek závazného stanoviska k posouzení vlivů provedení záměru na životní prostředí dle § 9a odst. 1 zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí), ve znění pozdějších předpisů (dále také „ZPV“) za stávající mokřad, který bude výstavbou dálnice D52 v úseku stavby 5204 zasažen zasypáním v rozsahu nutného záboru stavby. Plocha se nachází na východní straně stávající silnice I. třídy č. I/52 v blízkosti Nové Vsi u Pohořelic a rybníka Čahoun. Záměr spočívá ve vytvoření vhodných tůní různé velikosti a hloubky (0 až 1,5 m), které nabídnou životní prostor vodním a mokřadním živočichům a rostlinám za stávající mokřad, který zanikne výstavbou dálnice D52.

Příslušnost MŽP k vydání JES pro předmětný záměr ve smyslu § 12 písm. b) ZJES je dána skutečností, že je součástí záměru „D52 Pohořelice - st. hranice ČR/Rakousko + SSUD Pohořelice“ podléhajícího posouzení vlivů na životní prostředí dle ZPV ze strany MŽP, resp. nezbytnost jeho realizace vyplývá z podmínky č. 64 písm. a) závazného stanoviska k posouzení vlivů provedení záměru na životní prostředí ve smyslu § 9a odst. 1 ZPV, které MŽP k tomuto záměru dne 21. 7. 2025 pod č. j. MZP/2025/710/2253 vydalo. Předmětný záměr proto lze považovat za součást záměru podléhajícího posouzení ve smyslu zákona, resp. v minulosti posouzeného ze strany MŽP, z tohoto důvodu je nyní příslušné i k vydání JES.

Předmětný záměr podléhá řízení o povolení záměru podle SZ, a namísto správních úkonů stanovených jinými právními předpisy v oblasti ochrany životního prostředí se proto podle § 2 odst. 1 ZJES vydává toto jednotné environmentální stanovisko.

Na základě předložené žádosti dospělo MŽP k závěru, že záměr lze ve vztahu k zájmům chráněným na úseku ochrany životního prostředí realizovat, a lze tedy vydat souhlasné jednotné environmentální stanovisko.

Odůvodnění z hlediska nahrazovaných správních úkonů:

Zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů

Podle dendrologického průzkumu, který v květnu r. 2025 vypracovala Ing. Michaela Rybová, bude v lokalitě dotčené záměrem provedeno kácení dřevin rostoucích mimo les v celkovém rozsahu 91 stromů, z nichž 32 podléhá povolení dle ZOPK. Současně bude odstraněn souvislý dřevinný porost o celkové výměře 1 485 m² – viz Tabulka č. 2. Souvislý dřevinný porost má celkovou výměru 1 485 m², z toho keře zaujímají plochu 520 m² a zbývající část tvoří 59 stromů s obvodem kmene pod 80 cm. Budou káceny pouze dřeviny, které jsou v přímé kolizi s výstavbou.

MŽP posoudilo předmětný záměr na základě předložené projektové dokumentace a provedlo vyváženou úvahu zohledňující funkční a estetický význam dřevin oproti potřebě na jejich pokácení a dospělo k závěru, že zájem na zachování dřevin nepřevyšuje nad konkurujícím zájmem na jejich pokácení, a tudíž s kácením souhlasí. Zásah způsobený kácením bude přínosný, neboť javor jasanolistý (*Acer negundo*) představuje invazní druh, který vytlačuje původní mokřadní vegetaci, mění světelné podmínky a narušuje ekologické funkce mokřadu. Odstranění invazních jedinců tak přispěje k obnově přirozené druhové skladby. Současně bude odstraněna nelegální skládka, která dlouhodobě znehodnocuje biotop. Kácení stromů je navrženo z důvodu provedení odvozu odpadu, odbahnění tůní a citlivého prosvětlení lokality u některých tůní. Za pokácené dřeviny bude realizována náhradní výsadba české krajiny blízkých 140 ks stromů uvedených v technické zprávě pro SO 807 – Mokřadní biotop v k. ú. Nová Ves u Pohořelic vypracované v květnu r. 2025 Ing. Jitkou Suchomelovou – viz Tabulka č. 3. Výsadba bude doplněna o domácí druhy trav a bylin, včetně nektarodárných rostlin.

Stromy určené ke kácení nejsou památnými stromy ani součástí VKP ve smyslu § 3 odst. 1 písm. b) ZOPK. Kácení bude realizováno v době vegetačního klidu. Ostatní dřeviny a stavby budou v průběhu kácení chráněny před poškozením. Ochrana okolních dřevin a staveb bude během kácení zajištěna souborem fyzických (např. ochranné obaly), technických (např. kácení po částech, lanová technika) a organizačních opatření (např. odborný dohled, vymezení pracovního prostoru), jejichž cílem je předejít jakémukoli poškození těchto prvků.

V souvislosti s kácením výše uvedených dřevin dojde k ekologické újmě, nicméně v tomto případě bude ekologická újma kompenzována uloženou náhradní výsadbou, která je koordinována s důrazem na druhovou rozmanitost a plnění ekologických funkcí, včetně zajištění následné péče o ni. Náhradní výsadba je navržena s ohledem na stanovištní podmínky, funkční požadavky území a ekologickou kompenzaci za odstraněné dřeviny. Výsadba bude provedena v souladu s uvedeným druhovým složením a prostorovým uspořádáním specifikovaným v Tabulce č. 3, přičemž bude zajištěna následná péče o vysazené dřeviny po dobu 5 let, podle jejich druhů, ode dne provedení jejich výsadby, která bude spočívat v zabezpečení proti okusu, v odstranění kolíků a kůlů, ochraně kmene, v udržovacím řezu kvalifikovaným arboristou, v případě extrémního sucha v zálivce v množství, které zajistí provlhčení celého kořenového systému. V případě úhynu vysazených dřevin do konce období následné péče (5 let) od výsadby je žadatel povinen tyto dřeviny nahradit dřevinami ve stejných parametrech. Dřeviny budou vysazovány s balem, bude zajištěno hnojení a zálivka. Následná údržba dřevin bude probíhat dle vzájemné dohody s osobou zajišťující provedení stavby.

MŽP posoudilo předmětný záměr na základě předložené projektové dokumentace a provedlo úvahu zohledňující funkční a estetický význam dřevin oproti potřebě na jejich pokácení a dospělo k závěru, že zájem na zachování dřevin nepřevyšuje nad konkurujícím zájmem na jejich pokácení, a tudíž s kácením souhlasí.

Dále byl v zájmovém území realizace předmětného záměru zaznamenán výskyt řady druhů rostlin a živočichů, včetně druhů zvláště chráněných podle § 48 ZOPK, jejichž biotopy i druhy

samotné mohou být realizací záměru negativně ovlivněny. Po prostudování předložených podkladů a dalších skutečností posoudilo MŽP navržený záměr v celé jeho šíři a ve všech jemu známých souvislostech. Žadatel je povinen zajistit obecnou ochranu živočichů a rostlin vyplývající z § 5 odst. 3 ZOPK, tedy při provádění záměru a všech souvisejících činnostech zabránit zbytečnému úhynu rostlin a zraňování či úhynu živočichů všemi dostupnými prostředky prostřednictvím biologického dozoru. S ohledem na vytvoření nových biotopů je však záměr z pohledu druhové ochrany spíše přínosný.

Součástí záměru je současně realizace přírodě blízkých opatření, jejichž cílem je vytvoření nových tůň jako náhradního mokřadního biotopu za mokřad zanikající v důsledku výstavby dálnice D52. Tato opatření byla navržena tak, aby minimalizovala negativní vlivy na zvláště chráněné druhy živočichů a rostlin a zajistila vytvoření vhodných podmínek pro jejich další přežití. Vzhledem k tomu, že výjimka se vztahuje na více zvláště chráněných druhů současně, je odůvodnění zákonných důvodů pro udělení výjimky podle § 56 ZOPK uvedeno společně.

U druhů chráněných podle právních předpisů EU bylo dále hodnoceno naplnění zákonné podmínky neexistence jiného uspokojivého řešení ve smyslu § 56 odst. 1 ZOPK. Na základě hodnocení variant bylo prokázáno, že jiné reálně proveditelné řešení neexistuje. V dotčeném území není k dispozici alternativní dopravní koridor, který by zajistil srovnatelný dopravní účel bez významnějších zásahů do jiných hodnotných přírodních stanovišť. Využití vodní dopravy či železniční infrastruktury není v tomto prostoru technicky ani funkčně možné, neboť vodní doprava zde není dostupná a železniční síť neumožňuje převzít funkci kapacitní pozemní komunikace. Variantní trasy posuzované v rámci procesu posuzování vlivů na životní prostředí (EIA) dle ZPV byly vyhodnoceny jako méně vhodné či s většími dopady na dotčené biotopy. Všechny výše uvedené druhy bezobratlých, obojživelníků, plazů, ptáků a savců jsou zařazeny mezi zvláště chráněné druhy podle § 48 a 50 ZOPK a současně jsou uvedeny v přílohách SR 92/43/EHS, SEPR 2009/147/ES nebo vyhlášky č. 395/1992 Sb. Z tohoto důvodu na ně dopadají základní zákazy dle § 50 odst. 2 ZOPK, které obecně zakazují rušení, poškozování nebo ničení jejich biotopů, zraňování, usmrcování, odchyt, manipulaci, a ničení vývojových stadií. Tyto druhy mají citlivá stanoviště nebo omezené populace, a jsou tak zvláště náchylné k negativním dopadům stavebních zásahů. Z tohoto důvodu jsou zásahy do nich obecně zakázány a lze je povolit pouze formou výjimky podle § 56 ZOPK.

Ve vztahu k živočišnému druhu **Batolec červený** (*Apatura ilia*); [O] – předpokládá se, že mohou být dotčeny desítky jedinců. Druh je rozšířen v okolí vodních toků, nádrží nebo v lužních lesích s porosty topolů a vrb, které jsou živnými rostlinami jeho housenek. Druh je rozšířen po celém území záměru. Vývoj je jednogeneční s výskytem imag od června do srpna. Druh bude lokálně zasažen v záboru stavby a jejím okolí, zejména během kácení vrb a topolů, které mohou sloužit jako zdroj potravy jeho housenek. Nelze vyloučit zásah do biotopu (ovlivnění jedinců v řádu desítek) a usmrcení vývojových stadií (v řádu jednotek jedinců), ohrožení lokální populace se však nepředpokládá. V důsledku prosvětlení dřevinných porostů je dokonce možné očekávat mírné zlepšení biotopových podmínek pro druh. Vliv záměru na lokální populaci tohoto druhu bude nevýznamný.

Čmelák (*Bombus* sp.); [O] – budou dotčeny desítky jedinců. Z hospodářského hlediska patří mezi velmi užitečné opylovače květin a kulturních rostlin, a i v přírodních ekosystémech plní velmi důležitou funkci. Obvykle vyhledávají slunná a otevřená stanoviště nebo parkovou krajinu. Zjištěné byly běžně rozšířené druhy luk, zahrad, úhorů, rumišť a podobných biotopů, které jsou široce rozšířené na celém území ČR. Jednotlivé druhy osidlují prakticky všechny typy suchozemských stanovišť včetně lidských sídel. Matka (plodná samice) zakládá na jaře po přezimování hnízdní kolonii, ve které se během sezóny vyvíjí několik generací dělnic. Nejčastěji hnízdí pod zemí, v opuštěných norách hlodavců a krtků, pod mechem, v trsech vegetace apod. Kromě neplodných dělnic se zčásti vajíček líhnou nové plodné samice a trubci – tito pohlavní jedinci opouštějí hnízdo během léta a páří se, trubci poté umírají, oplodněné matky hledají místo k přezimování. Původní matka i dělnice během podzimu umírají a staré hnízdo zaniká. Některé druhy čmeláků (zvaní pačmeláci) praktikují sociální parazitismus – oplozené matky pronikají do hnízda hostitelského čmeláka, zabijí nebo si podřídí místní matku a zaujmou její místo, dělnice pak vychovávají potomstvo parazita. Čmeláci byli během průzkumů nehojně pozorováni v mokřadu a jeho nejbližším okolí a současně na všech zkoumaných lokalitách v okolí (Mlýnský náhon a rybník Čahoun). Hnízdo žádného druhu nalezeno nebylo, avšak hnízdění na dotčených plochách je možné. Při zemních pracích a pojezdech techniky nelze vyloučit možnost zasažení zemních hnízd nebo zimujících královen. Vzhledem k tomu, že práce budou prováděny v období mezi rozpadem hnízd a zazimováním matek (září až říjen), je riziko mortality sníženo na minimum. Provedeným zásahem nebude zmenšena rozloha dostupného biotopu. V důsledku prosvětlení dřevinných porostů je dokonce možné očekávat mírné zlepšení biotopových podmínek. Vliv záměru na místní populace čmeláků je možno hodnotit jako nevýznamný. Specifická ochranná opatření není smysluplné přijímat.

Lesák rumělkový (*Cucujus cinnaberinus*); [SO] – budou dotčeny jednotky jedinců. S dospělci se můžeme setkat již časně z jara, kdy dochází k páření, přibližně od poloviny dubna do května. Po spáření kladou samičky vejíčka pod kůru živých rostlin, hlavně topolů, javorů, buků, jírovce maďalu a dubů. Uvádí se spousta dalších živých dřevin jak listnáče, tak jehličnany, pro výběr hostitelské rostliny je nejdůležitější odpovídající stupeň rozkladu lýka než druh. Larvy i dospělci se živí tlejícím lýkem, uvádí se, že larvy mohou být příležitostně i dravé. Vývoj trvá minimálně dva roky a larvy se kuklí koncem léta. Dospělci se líhnou na podzim a přezimují. Lesák rumělkový byl zaznamenán v roce 2023 na lokalitě Mlýnského náhonu, tj. zhruba 250 m SZ od lokality mokřadu. V mokřadu během průzkumu 2025 nebyl i přes opakovaný průzkum zjištěn. Jeho výskyt zde lze však předpokládat – nachází se zde množství ležících kmenů s volnou kůrou, vhodných pro jeho vývoj. Při realizaci záměru může ojediněle dojít k náhodnému usmrcení vývojových stádií či dospělců při manipulaci s ležícími odumřelými kmeny. Toto riziko se však jeví jako nízké a na místní populaci bude mít zanedbatelný vliv. Vlivy výstavby budou zmírněny až eliminovány ponecháním již odumřelých i nově kácených kmenů na lokalitě k samovolnému rozkladu (viz návrh zmírňujících opatření). Vliv záměru na lokální populaci lesáka rumělkového je možno hodnotit jako nevýznamný, přičemž jej lze snížit až eliminovat opatřením v podobě ponechání vybraných kmenů k rozkladu.

Mravenec (*Formica* sp.); [O] – budou dotčeny desetitisíce až nižší statisíce jedinců (jednotek mravenišť). Tito mravenci vynikají behaviorální, sociální i ekologickou plasticitou. Mravenci uvedeného rodu žijí ve světlých lesích, na lesních okrajích, pasekách, v křovinách, na pastvinách, v trávnicích, podél cest apod. Pro tyto druhy mravenců je důležité sluneční světlo, protože jejich kolonie zřídka kdy přežijí ve stinném lese (s výjimkou mravence lesního). Ochrana mravenců rodu *Formica* spočívá zejména v zachování jejich mravenišť. Jsou známí typickými kupovitými velkými hnízdy, ale část druhů tohoto rodu si buduje menší přízemní hnízda. Pouze malá část z našich 18 druhů zakládá vlastní hnízda samostatně (podrod *Serviformica* – otročící mravenci) – mladé královny ostatních druhů násilně převezmou kolonii podrodu *Serviformica* anebo jsou adoptovány vlastní kolonií a z částí dělnic zakládají dceřiná hnízda. Díky mechanismu dceřiných hnízd mohou vznikat rozsáhlé vícehnízdni kolonie. Živí se převážně živým a mrtvým hmyzem a medovicí mšic, doplňkově též rostlinnou potravou. Druhy tohoto rodu byly během průzkumu nalezeny na lokalitě mokřadu a na všech vhodných lokalitách v blízkém i širším okolí (Mlýnský náhon, rybník Čahoun). Na severním okraji lokality mokřadu v ruderalním nesečeném travobylinném porostu byla v roce 2025 nalezena 2 malá mravenišť v travních drnech; dále bylo zjištěno jedno mraveniště na západním okraji lokality (toto se netypicky nacházelo v poli mezi řádky kukuřice cca 2 m od okraje pole, zcela podzemní hnízdo bez nadzemní kupky). Během výstavby dojde k rušení v přirozeném vývoji, případně k neúmyslnému zranění či usmrcení, včetně možného poškození nebo zničení hnízd. Před provedením prací je vhodné prověřit aktuální výskyt hnízd mravenců rodu *Formica* v záboru stavby a hnízda označit či jinak ochránit před zbytečným poškozením. Případně nalezená hnízda v místech zemních prací (např. v hromadě stavební suti) není nutné transferovat, vzhledem k tomu, že úspěšnost by byla minimální a pro místní populaci nemá takovýto transfer valný význam. Celkový vliv záměru na populace mravenců rodu *Formica* bude nevýznamný.

Pestrokřídelec podražcový (*Zerynthia Polyxena*); [KO] – budou dotčeny jednotky jedinců. Živnou rostlinou housenek je v ČR pouze podražec křovištní (*Aristolochia clematitis*). Biotopově je vázán na ruderalizované bylinné lemy podél vodotečí a vodních nádrží, lemy křovin a listnatých lesů, lesní paseky, vegetace okrajů cest, železniční násypy, extenzivní vinice apod. Jednogeneční druh, dospělci od dubna do začátku června. Samice klade vajíčka v malých skupinách především na spodní stranu listů podražce, housenky žijí zpočátku pospolitě, později se rozlézají. Vývoj do zakuklení trvá 5 až 7 týdnů. Přezimuje kukla. Dospělci jsou pomalí letci, heliofilní a obvykle se nevzdalují ze stanoviště. Přeletující imága jsou však jednotlivě zastižena i dále od porostů podražce. Populace bývají koncentrovány na plochy o několika málo čtverečních metrech, na nichž rostou porosty podražce. Pro ochranu druhu je třeba ponechávat porosty podražce, případně je i dosazovat. Kolonie motýla mohou zničit nevhodně časovaná (jarní) seč porostů na náspech a hrázích, úlety pesticidů z okolní zemědělské krajiny, nebo předjarní vypalování. V červnu 2025 byla skupina odrostlých housenek (6 až 10) nalezena v porostu podražce na severním okraji lokality (GPS: 48.9409N, 16.5369E). Zároveň byla 1 housenka pozorována v širším okolí podél silnice I. třídy č. I/54 u obory Proklatá (zhruba 1,5 km severozápadně od lokality). V Nálezové databázi ochrany přírody (dále také „NDOP“) je mnoho údajů o jeho výskytu v oblasti (obora Proklatá, les východně od Pohořelic, lesy okolo Ivaně).

Nálezy dosvědčují rozmnožování druhu v oblasti, a to včetně předmětné lokality. Porost podražce křovištního se nachází na severním okraji lokality na ploše zhruba 10 x 10 m (nejedná se o souvislý porost, jsou zde i jiné rostliny, avšak početnost podražce čítá vyšší desítky až nižší stovky rostlin). Nikde jinde v rámci lokality podražec neroste. Pestrokřídlec podražcový je tedy v rámci lokality vázaný pouze na tuto drobnou plošku; zároveň je doložen jeho výskyt i jinde v širším okolí. Během realizace záměru není plánován zásah do této části lokality, avšak v průběhu prací by mohlo dojít k náhodnému poničení rostlin s housenkami či kuklami pojezdy techniky a tím k neúmyslnému zabíjení vývojových stádií a zásahu do biotopu. Za účelem eliminace tohoto rizika je žádoucí porost podražce před zahájením prací viditelně ohradit páskou či mobilním oplocením a po celou dobu prací jej kontrolovat ekodozorem tak, aby nedošlo k poničení rostlin či vývojových stádií. V případě dodržení ochranných opatření bude celkový vliv záměru na lokální populaci nevýznamný.

Prskavec menší (*Brachinus eximius*) a **Prskavec větší** (*Brachinus crepitans*); [O] – budou dotčeny desítky jedinců. Tito drobní, ale pestří střevlíkovití brouci se vyskytují poměrně běžně na osluněných stanovištích, jako jsou stepi, louky a pole, a to po celém území ČR od nížin do podhůří. Oba druhy jsou místy hojné (prskavec menší je hojnější), avšak zdaleka ne tak běžné jako kdysi. Zdržují se zejména pod kameny, živí se dravě. Nejsou schopni letu. Larvy se vyvíjejí jako ektoparazitoidi na kuklách kvapníků rodu *Amara*. Brouk je schopen v nebezpečí vystříknout na nepřítele horkou obranou tekutinu, kterou vytváří v zadečku jako prudce reagující směs přirozeně syntetizovaných chemikálií. Oba druhy byly zjištěny staršími průzkumy v širším okolí záměru (p. menší u obory Proklatá v roce 2023, p. větší jižně od Nové Vsi v roce 2019); ze širšího okolí je uvádí též NDOP. Prskavec menší byl dále zjištěn i v roce 2025 u nově vybudovaných tůní u rybníka Čahoun. Výskyt obou druhů je vzhledem k příhodným biotopům možný též v dotčené lokalitě mokřadu – zejména na jejích osluněných okrajích a na okolní orné půdě. Při zemních pracích a pojezdech techniky může dojít k náhodnému usmrcení vývojových stádií a dospělců, pro místní populace obou druhů však půjde o zanedbatelný vliv. Po dokončení prací lze v důsledku prosvětlení lokality a lokálního narušení půdního povrchu očekávat zlepšení biotopové nabídky pro oba druhy a případně i lokální nárůst početnosti populací. Vliv záměru na místní populace obou druhů je možno hodnotit jako nevýznamný. Specifická ochranná opatření není smysluplné přijímat.

Střevlík Scheidlerův (*Carabus scheidleri*); [O] – budou dotčeny jednotky jedinců. Jedná se o velmi proměnlivý druh středně velkého střevlíka, který vytváří řadu barevných aberací. Jeho zbarvení přechází od fialové, přes bronzovou, až po zelenou barvu. V dotčeném území se vyskytuje poddruh *Carabus scheidleri scheidleri*, který je typický pro jižní polovinu Moravy a Čech. Poddruh *Carabus scheidleri helleri* je typický pro severovýchodní Čechy a severní Moravu. Na kontaktní zóně dochází k výskytu jedinců s přechodovými znaky. Je biotopově nenáročný – vyhledává louky, pole, zahrady, pastviny a prosvětlené lesy od nížin do pahorkatin, vzácně se objevuje i na horách. Druh ve svém areálu rozšíření nachází dostatek vhodných stanovišť a nezdá se být nijak ohrožen. Utopený jedinec byl nalezen během průzkumů v roce 2014 ve vodním toku u penzionu Vrkoč na k. ú. Pasohlávky, zhruba 2,8 km JV od záměru.

V následujících letech potvrzen nebyl, avšak v NDOP je několikero nálezů z k.ú. Pasohlávky a Ivaň. Výskyt druhu je pravděpodobný též na dotčené lokalitě mokřadu, jelikož se zde nachází vhodné biotopy. Při zemních pracích a pojezdech techniky může dojít k náhodnému usmrcení vývojových stádií či dospělců, pro místní populaci však půjde o zanedbatelný vliv. Po dokončení prací lze v důsledku prosvětlení lokality očekávat zlepšení biotopových podmínek pro druh a případnou rekolonizaci lokality z okolí. Vliv záměru na místní populaci druhu je možno hodnotit jako nevýznamný. Specifická ochranná opatření není smysluplné přijímat.

Zlatohlávek huňatý (*Tropinota hirta*); [SO] – budou dotčeny jednotky až nízké desítky jedinců. Tmavý, matný zlatohlávek se světlými skvrnami a dlouhým ochlupením. Obývá teplé oblasti Moravy i Čech. Po úbytku početnosti na konci 20. století se nyní opětovně šíří a stává se hojnějším. Na jižní Moravě je lokálně hojným druhem. Dospělci sedají na květy, kde se živí pylem. Larvy žijí v půdě, kde požírají rozkládající se rostlinné zbytky a kořeny. Druh byl zjištěn staršími průzkumy hojně v širším okolí záměru (na vícero místech podél silnice I. třídy č. I/52 mezi Pohořelicemi a Pasohlávkami v letech 2019 a 2023; velmi hojně zejména u obory Proklatá – stovky jedinců). V roce 2025 byl jeho výskyt potvrzen u obory Proklatá. Na dotčené lokalitě mokřadu nalezen nebyl, nicméně jeho nepočetný výskyt v osluněných travobylinných porostech při okrajích lokality je pravděpodobný. Při zemních pracích a pojezdech techniky může ojediněle dojít k náhodnému usmrcení vývojových stádií zlatohlávků, pro místní populaci však půjde o zanedbatelný vliv, jelikož v okolí se nachází silné vitální populace. Po dokončení prací lze v důsledku prosvětlení lokality očekávat zlepšení biotopové nabídky pro druh. Vliv záměru na místní populaci druhu je možno hodnotit jako nevýznamný. Specifická ochranná opatření není smysluplné přijímat.

Zlatohlávek tmavý (*Oxythyrea funesta*); [O] – budou dotčeny jednotky až nízké desítky jedinců. Historicky se vyskytoval vzácně na jižní Moravě, v 80. letech byl prohlášen za regionálně vymřelého, ale od 90. let nastalo jeho rychlé šíření směrem na sever. V současné době široce rozšířený druh po celém území ČR, zejména v nižších a středních polohách, ale pronikající i do vyšších poloh. Dnes se jedná o nejběžnější druh zlatohlávky na našem území. Dospělci se vyskytují od dubna do konce léta na otevřených slunných stanovištích. Larvy žijí v drnech a ve svrchní vrstvě půdy, kde se živí odumřelými rostlinnými zbytky. Byla zaznamenána preference žíru dospělců na určitých druzích rostlin především pozdějších sukcesních stádií (např. zarůstajících ruderalů s keři či stromky a také s hojným výskytem např. pcháčů). Zlatohlávkovi tmavému tak patrně vyhovuje stav současné zemědělské krajiny, typický také zvyšováním neudržovaných ruderalních ploch. Druh byl zjištěn staršími průzkumy v širším okolí záměru, konkrétně podél silnice I/52 mezi Novou Vsí a Pasohlávkami (2014, 2019). Zlatohlávek tmavý není v území tak hojný jako zlatohlávek huňatý, nicméně je poměrně běžný. Na dotčené lokalitě mokřadu nalezen nebyl, nicméně jeho nepočetný výskyt v travobylinných porostech při okrajích lokality je pravděpodobný. Při zemních pracích a pojezdech techniky může ojediněle dojít k náhodnému usmrcení vývojových stádií zlatohlávků, pro místní populaci však půjde o zanedbatelný vliv, jelikož v okolí se nachází silné vitální populace. Po dokončení prací lze v důsledku prosvětlení lokality očekávat zlepšení biotopové nabídky pro druh. Vliv záměru

na místní populaci druhu je možno hodnotit jako nevýznamný. Specifická ochranná opatření není smysluplné přijímat.

Čolek obecný (*Lissotriton vulgaris*); [SO] – budou dotčeny desítky jedinců. Čolek obecný je druhem nižších a středních poloh. Těžiště jeho výskytu se u nás nalézá ve výškách 200 až 800 m n. m. Místy však vystupuje až do nadmořské výšky 1 200 m. Kromě menších oblastí nejvyšších partií pohraničních hor se čolek obecný vyskytoval donedávna plošně po celém území republiky. V současnosti je počet jeho lokalit značně zredukován. Ubyl především v nížinných zemědělsky obhospodařovaných oblastech. Naopak v posledních dvou desetiletích proniká do vyšších poloh, kde se dříve zřejmě nevyskytoval. Již od druhé dekády března, ve vyšších polohách ovšem později, se druh vyskytuje ve vodě. Žije v rybnících, tůních, jezírkách v lomech, hlinících a pískovnách, v zatopených příkopech podél cest a kalužích na polních i lesních cestách a v závlahových kanálech, dosti často i v požárních nádržích a ve vybetonovaných venkovských koupalištích s dostatečnou potravní nabídkou. Má-li možnost výběru, dává přednost větším a zarostlejší vodním nádržím. Larvy se líhnou zhruba po jednom až dvou týdnech a asi po třech měsících metamorfují. Populace čolků setrvává ve vodě přibližně tři až čtyři měsíce. Pak čolci žijí na souši (v lese i mimo les), jejich akční rádius je cca 800 m. Dospělci zimují na souši, případně i na dně vodních nádrží. Výskyt čolka obecného byl v roce 2025 zaznamenán v nově vybudované tůni podél Mlýnského náhonu jižně od rybníka Čahoun. V roce 2014 byl čolek v území zjištěn v tůni mezi silnicí I/52 a Mlýnským náhonem. V roce 2019 ani 2023 jeho výskyt během průzkumů potvrzen nebyl, avšak vzhledem ke skrytému způsobu života byl jeho výskyt v dotčeném území považován za pravděpodobný. Dle údajů databáze NDOP byl pozorován v roce 2015 (Karel Rozínek) v tůni mezi Novoveským rybníkem a rybníkem Čahoun). Uvedené 3 lokality výskytu se nachází cca 350, 450 a 700 m od předmětného mokřadu, a to na různé světové strany. Výskyt čolka obecného přímo v mokřadu je pravděpodobný, nachází se zde pro něj vhodný biotop v centrální tůni. Záměr v období výstavby zasáhne do potenciálních rozmnožišť, zimovišť a potravního biotopu druhu. Může dojít k mortalitě během výstavby záměru (při odbahňování tůní, pojezdech techniky nebo odtěžování odpadu). **Toto riziko je nutno minimalizovat prostřednictvím načasování prací mimo období rozmnožování, dodržování vytyčených přístupových tras k tůním, kontrolní činnosti ekodozoru a provedení záchranných transferů.** Po dokončení prací bude celkový vliv záměru na místní populaci druhu výrazně pozitivní, neboť zajistí udržení a zlepšení vhodných biotopových podmínek na lokalitě. V horizontu několika let po realizaci záměru lze předpokládat nárůst populace druhu na lokalitě.

Kuňka obecná (*Bombina bombina*); [SO] – budou dotčeny nižší desítky jedinců. Vyskytuje se v nížinách, vyhledává mělké, stojaté vody porostlé vegetací, žije v močálech, tůních, vodních příkopech, menších rybníčcích. Poměrně souvislý je výskyt v oblasti jižních, středních a východních Čech, v Poodří, v Dolním Pomoraví a v Podyjí. V minulosti patřila kuňka k běžně rozšířeným druhům, od 50. let dochází k úbytku početnosti a redukci populací. Rozmnožování probíhá od dubna do léta, samci se v tomto období ozývají hlasitým kuňkáním (ú-ú-ú). Vajíčka jsou snášena dvakrát až třikrát za sezonu. Dospělci tráví většinu času ve vodě nebo na podmáčených plochách, přezimují však na souši. Potravu tvoří různé druhy bezobratlých.

Během průzkumu v roce 2025 byly kuňky opakovaně zaznamenány v tůních mokřadu – v dubnu i v květnu zde bylo pozorováno 4 až 5 dospělců, a to v různých tůních v jižní a ve východní části mokřadu. Celková velikost populace v mokřadu se bude pravděpodobně pohybovat v řádu desítek jedinců. Kuňka obecná je rozšířena i v okolí – byla zaznamenána v rybníce Čahoun a v tůních jižně od něj (2023, 2025) a v tůni mezi silnicí I. třídy č. I/52 a Mlýnským náhonem (2024, 2019, 2023). Záměr v období výstavby zasáhne do rozmnožišť, zimovišť a potravního biotopu druhu. Hrozí zde přímá mortalita během výstavby záměru (při odbahňování tůní, pojezdech techniky nebo odtěžování odpadu). **Toto riziko je nutno minimalizovat prostřednictvím načasování prací mimo období rozmnožování, dodržování vytyčených přístupových tras k tůním, kontrolní činnosti ekodozoru a provedení záchranných transferů.** Po dokončení prací bude celkový vliv záměru na místní populaci druhu výrazně pozitivní, neboť zajistí udržení a zlepšení vhodných biotopových podmínek na lokalitě. V horizontu několika let po realizaci záměru lze předpokládat nárůst populace druhu na lokalitě. Jedná se o největší a nejhojnější evropskou ropuchu. Ropucha obecná je v České republice rozšířena celoplošně, chybí pouze v některých menších oblastech. Vyskytuje se od nížin po horské hřebeny. Ve vyšších polohách je výskyt limitován spíše nedostatkem vodních ploch vhodných k rozmnožování (než vlivem klimatických faktorů). Tento druh je ekologicky přizpůsobivý a obývá biotopy značně rozmanité (všechny typy lesů, louky, zahrady, ale i pole a intravilány obcí. Jarní tah začíná dle klimatických podmínek někdy již v polovině března. K místu rozmnožování se ropuchy stahují ze vzdálenosti 3 km, někdy i více. Na podmínky k rozmnožování jsou velmi nenáročné; vyhledávají velké rybníky, tůňky, ale i požární nádrže a kašny. Pro páření využívají především hlubší místa (40 až 70 cm), spokojí se však i s mělčími nádržemi. Na rozdíl od většiny obojživelníků nevyžadují přítomnost ponořené vegetace; délka a intenzita oslunění nehrají významnou roli. Mezi pářícími se jedinci je častá výrazná převaha samců. Samice klade vejíčka ve šňůrách 5až 10 m dlouhých. Pulci snášejí i organicky silně znečištěnou vodu, metamorfuji po 2 až 3 měsících. Metamorfované ropuchy opouštějí vodu hromadně a než se rozptýlí po okolí, táhnou masově v „zástupech“. Pohlavní dospělosti dosahují po 3 až 4 letech. Dospělci tráví většinu života daleko od vody na suchozemských stanovištích a k rozmnožování se vracejí na místa, kde sami metamorfovali. V roce 2023 (SUDOP 2024) byli zaznamenáni dospělci ropuchy obecné v okolí rybníka Čahoun. V mokřadu během průzkumu 2025 nebyla i přes opakovaný průzkum zjištěna. Její výskyt zde lze však předpokládat – nachází se zde vhodný biotop, a to minimálně potravní, možné je i rozmnožování. Během průzkumů v roce 2014 (HBH 2014) bylo zaznamenáno nepravidelné rozmnožování ropuchy obecné v tůni u Mlýnského náhonu (do deseti kusů). V roce 2019 (HBH 2019) zde již potvrzena nebyla. Záměr v období výstavby zasáhne do potenciálních zimovišť a potravního biotopu druhu, případně i do rozmnožišť. **Může dojít k mortalitě během výstavby záměru (při odbahňování tůní, pojezdech techniky nebo odtěžování odpadu). Toto riziko je nutno minimalizovat prostřednictvím načasování prací mimo období rozmnožování, dodržování vytyčených přístupových tras k tůním, kontrolní činnosti ekodozoru a provedení záchranných transferů.** Po dokončení prací bude celkový vliv záměru na místní populaci druhu pozitivní,

neboť zajistí udržení a zlepšení vhodných biotopových podmínek na lokalitě. V horizontu několika let po realizaci záměru lze předpokládat nárůst populace druhu na lokalitě.

Ropucha obecná (*Bufo bufo*); [O] – budou dotčeny desítky jedinců. Ropucha zelená je druhem typicky vázaným na stepní ekosystémy. Díky tomu nachází ideální podmínky v zemědělské krajině v teplejších oblastech, zejména tam, kde se zemědělsky využívané plochy střídají s lesy. Ropucha zelená se v České republice vyskytuje víceméně souvisle, zvláště v oblastech s odpovídajícími ekologickými požadavky. Nejvýše položené lokality tohoto druhu v ČR jsou ve výšce 740 m n. m., většinou však svým výskytem nepřesahuje nadmořskou výšku 450 m. n. m. Jako tzv. pionýrský druh vyhledává k rozmnožování nově vzniklé, periodické vodní nádrže, často v lidskou činností silně ovlivněných biotopech. Je schopna se rozmnožovat v rybníčcích, umělých nádržích, různých zaplavených plochách atd. Vyhledává mělké, hustě zarostlé vody i vody bez vodního rostlinstva, kde klade vajíčka v podobě dlouhých provazců. Pulci metamorfují od konce května do září. K přezimování, které začíná během září a října, vyhledávají ropuchy zelené vhodná místa pod většími kameny nebo v přirozených dutinách v zemi. Ropucha zelená nebyla během průzkumu v roce 2025 nalezena. Během průzkumů v roce 2014 (HBH 2014) bylo zaznamenáno nepravidelné rozmnožování ropuchy zelené v tůni u Mlýnského náhonu. V roce 2019 (HBH 2019) ani v roce 2023 (SUDOP 2024) zde již potvrzena nebyla. Vzhledem k zastínění a zarostení tůní v mokřadu je rozmnožování ropuchy zelené zde jen málo pravděpodobné. Jedná se nicméně o velmi mobilní druh, jehož výskyt v předmětném mokřadu je možný. **Záměr v období výstavby zasáhne do potenciálních zimovišť a potravního biotopu druhu. Může dojít k mortalitě během výstavby záměru (při odbahňování tůní, pojezdech techniky nebo odtěžování odpadu). Toto riziko je nutno minimalizovat prostřednictvím načasování prací mimo období rozmnožování, dodržování vytyčených přístupových tras k tůním, kontrolní činnosti ekodozoru a provedení záchranných transferů.** Po dokončení prací bude celkový vliv záměru na místní populaci druhu pozitivní, neboť zajistí udržení a zlepšení vhodných biotopových podmínek na lokalitě. V horizontu několika let po realizaci záměru lze předpokládat nárůst populace druhu na lokalitě.

Ropucha zelená (*Bufo viridis*); [SO] – budou dotčeny jednotky jedinců. Ropucha zelená je druhem typicky vázaným na stepní ekosystémy. Díky tomu nachází ideální podmínky v zemědělské krajině v teplejších oblastech, zejména tam, kde se zemědělsky využívané plochy střídají s lesy. Ropucha zelená se v České republice vyskytuje víceméně souvisle, zvláště v oblastech s odpovídajícími ekologickými požadavky. Nejvýše položené lokality tohoto druhu v ČR jsou ve výšce 740 m n. m., většinou však svým výskytem nepřesahuje nadmořskou výšku 450 m. n. m. Jako tzv. pionýrský druh vyhledává k rozmnožování nově vzniklé, periodické vodní nádrže, často v lidskou činností silně ovlivněných biotopech. Je schopna se rozmnožovat v rybníčcích, umělých nádržích, různých zaplavených plochách atd. Vyhledává mělké, hustě zarostlé vody i vody bez vodního rostlinstva, kde klade vajíčka v podobě dlouhých provazců. Pulci metamorfují od konce května do září. K přezimování, které začíná během září a října, vyhledávají ropuchy zelené vhodná místa pod většími kameny nebo v přirozených dutinách v zemi. Ropucha zelená nebyla během průzkumu v roce 2025 nalezena. Během průzkumů

v roce 2014 (HBH 2014) bylo zaznamenáno nepravděpodobné rozmnožování ropuchy zelené v tůni u Mlýnského náhonu. V roce 2019 (HBH 2019) ani v roce 2023 (SUDOP 2024) zde již potvrzena nebyla. Vzhledem k zastínění a zarostení tůní v mokřadu je rozmnožování ropuchy zelené zde jen málo pravděpodobné. Jedná se nicméně o velmi mobilní druh, jehož výskyt v předmětném mokřadu je možný. **Záměr v období výstavby zasáhne do potenciálních zimovišť a potravního biotopu druhu. Může dojít k mortalitě během výstavby záměru (při odbahňování tůní, pojezdech techniky nebo odtěžování odpadu). Toto riziko je nutno minimalizovat prostřednictvím načasování prací mimo období rozmnožování, dodržování vytyčených přístupových tras k tůním, kontrolní činnosti ekodozoru a provedení záchranných transferů.** Po dokončení prací bude celkový vliv záměru na místní populaci druhu pozitivní, neboť zajistí udržení a zlepšení vhodných biotopových podmínek na lokalitě. V horizontu několika let po realizaci záměru lze předpokládat nárůst populace druhu na lokalitě.

Rosnička zelená (*Hyla arborea*); [SO] – budou dotčeny jednotky jedinců. Vyskytuje se od nížin až do podhůří na téměř celém území ČR. Preferuje vlhké krajiny s dostatkem vodních toků, vodních ploch a rozptýlených dřevin. K rozmnožování využívá rybníky, tůně, lomy, pískovny a další vodní plochy s mělkým litorálem a dostatkem vodních rostlin. Rozmnožování probíhá od dubna do června, samci si vymezují teritoria na březích prostřednictvím hlasitého skřehotání. Vajíčka jsou samičkami kladena mezi vodní rostlinstvo do snůšek o velikosti vlašského ořechu. Dospělci žijí na bylinné vegetaci, na keřích a na stromech, kde loví hmyz. Dva dospělci rosničky byli v roce 2025 zaznamenáni v porostu trav poblíž Mlýnského náhonu u rybníka Čahoun (jižně od rybníka) a další jedinec byl zaznamenán nedaleko od tůně u Mlýnského náhonu v blízkosti současné silnice I. třídy č. I/52. Během průzkumů v roce 2023 (SUDOP 2024) byli dospělci zaznamenáni na lokalitě rybníka Čahoun. Akustické projevy rosničky zelené byly v roce 2019 zaznamenány také pouze u rybníka Čahoun. V roce 2014 byla rosnička zelená pravidelně zaznamenána na lokalitách poblíž Mlýnského náhonu a rybníka Čahoun. Výskyt druhu v předmětném mokřadu je možný. Záměr v období výstavby zasáhne do potenciálních rozmnožišť, zimovišť a potravního biotopu druhu. **Může dojít k mortalitě během výstavby záměru (při odbahňování tůní, pojezdech techniky nebo odtěžování odpadu). Toto riziko je nutno minimalizovat prostřednictvím načasování prací mimo období rozmnožování, dodržování vytyčených přístupových tras k tůním, kontrolní činnosti ekodozoru a provedení záchranných transferů.** Po dokončení prací bude celkový vliv záměru na místní populaci druhu výrazně pozitivní, neboť zajistí udržení a zlepšení vhodných biotopových podmínek na lokalitě. V horizontu několika let po realizaci záměru lze předpokládat nárůst populace druhu na lokalitě.

Skokan štíhlý (*Rana dalmatina*); [SO] – budou dotčeny desítky jedinců. Skokan štíhlý je výrazně teplomilný s vyhraněnými nároky na charakter stanoviště. Je typickým obyvatelem nižších a středních poloh, nejvíce je rozšířen v nadmořských výškách 150 až 400 m n. m., zasahuje však i do výrazně vyšších poloh (max. 820 m n. m.). Jedná se o značně teplomilný druh, typickými místy výskytu jsou světlé listnaté a smíšené lesy a jejich okraje, paseky, louky

a křovinaté a kamenité lokality stepního a lesostepního charakteru. Je schopen žít i na velmi suchých stanovištích, značně vzdálených od vody. K rozmnožování dochází ve stojaté vodě v nádržích různého charakteru, avšak dává přednost mělkým, bohatě zarostlým dobře prohřívaným, čistým vodním plochám. Kromě krátkého období rozmnožování žije skokan štíhlý i značně daleko od vody. Je aktivní za dne i v noci. Sezónní aktivita začíná už v únoru, končí v říjnu až listopadu. K páření a kladení shluků vajíček dochází v březnu v mělké vodě a trvá asi 2 týdny. Páření většinou probíhá pod hladinou, jeho průběh je tak méně závislý na průběhu počasí. Během června a července dochází k proměně pulců v žabky. Skokani zimují na zemi nebo ve vodě v místě rozmnožování. Skokan štíhlý byl zaznamenán v mokřadu během průzkumu v roce 2025, konkrétně zde byly nalezeny 2 snůšky a jeden dospělec. V roce 2023 byl zaznamenán na v tůni u Mlýnského náhonu a v okolí rybníka Čahoun (SUDOP 2024); jednalo se o snůšky, juvenilní jedince a dospělé. **Záměr v období výstavby zasáhne do rozmnožišť, zimovišť a potravního biotopu druhu. Hrozí zde přímá mortalita během výstavby záměru (při odbahňování tůní, pojezdech techniky nebo odtěžování odpadu). Toto riziko je nutno minimalizovat prostřednictvím načasování prací mimo období rozmnožování, dodržování vytyčených přístupových tras k tůním, kontrolní činnosti ekodozoru a provedení záchranných transferů.** Po dokončení prací bude celkový vliv záměru na místní populaci druhu výrazně pozitivní, neboť zajistí udržení a zlepšení vhodných biotopových podmínek na lokalitě. V horizontu několika let po realizaci záměru lze předpokládat nárůst populace druhu na lokalitě.

Skokan skřehotavý (*Pelophylax ridibundus*); [KO] – budou dotčeny desítky jedinců. Takzvaní vodní nebo zelení skokani patří mezi nejběžnější druhy obojživelníků. Společně tvoří druhový komplex, zahrnující na území ČR druhy skokan skřehotavý (*Pelophylax ridibundus*; KO, NT), skokan krátkonohý (*Pelophylax lessonae*; SO, VU) a skokan zelený (*Pelophylax esculentus*; SO, NT). Tyto problematicky odlišitelné druhy často tvoří smíšené populace v širokém spektru vodních biotopů. Jak dokazují výzkumy dědičnosti, tvoří tyto tři druhy hybridizační celek. Skokan zelený není ještě zcela samostatný druh, ale výsledek křížení (hybrid) skokana krátkonohého a skokana skřehotavého. V ČR se tato skupina rozmnožuje a žije v různých typech vodních těles se zastoupením vodní vegetace. Nejčastějším biotopem je u nás rybník s litorálními porosty. Kromě rybníků se rozmnožuje v různých větších tůních, v jezírkách, v pískovnách, lomech a na výsypkách, v koupalištích, požárních nádržích a různých jiných vodních nádržích, ve vodních kanálech, slepých říčních ramenech a v zahradních jezírkách a bazénech. Optimální jsou pro ně vodní plochy bez ryb nebo s nízkou rybí obsádkou, ale tolerují i vyšší rybí obsádky. Přezimují příležitostně i na souši, ale výrazně častěji pod vodou. Skokan zelený má velice dobrou osidlovací a migrační schopnost. Mladí jedinci často kolonizují nové tůně, nádrže nebo velké kaluže. Skokani rodu *Pelophylax* byli v mokřadu a v jeho blízkém okolí zaznamenáni během průzkumu v roce 2025. V mokřadu byli pozorováni nepočetně jednotliví jedinci, hojněji byli zaznamenáni v okolí (tůň u Mlýnského náhonu, rybník Čahoun a tůň jižně od Čahounu). V roce 2023 byli zaznamenáni na lokalitě Mlýnského náhonu a rybníka Čahoun (SUDOP 2024). V roce 2019 byli pozorováni taktéž v okolí Mlýnského náhonu a rybníka Čahoun. U Mlýnského náhonu byli pozorováni juvenilní jedinci a jejich snůška. V litorále rybníka Čahoun bylo zaznamenáno značné

množství dospělců i juvenilních jedinců (včetně jejich hlasových projevů) a rovněž byl potvrzen jejich tah kolem celého rybníka (nejvíce kolem jižního břehu, resp. mezi jižním břehem a Mlýnským náhonem). V roce 2014 byli vodní skokani pozorováni rovněž na lokalitách v hojných počtech na lokalitě Mlýnského náhonu a rybníka Čahoun.

Rozlišení skokanů rodu *Pelophylax* na druhovou úroveň je obtížné a během průzkumů nebylo prováděno. Dle údajů v odborné literatuře a četných nálezů v NDOP je však z blízkého i širšího okolí záměru (tj. ze soustavy Pohořelických rybníků a jejich okolí, z Mušovského luhu, z Pohořelic, Přibic atd.) pravidelně uváděn skokan skřehotavý a skokan zelený. Skokan krátkonohý je v nižších polohách obecně vzácný a málo početný; je udáván pouze ojediněle ze vzdáleného okolí záměru – dle NDOP starší nálezy z PP Betlém u Pasohlávek a z Holasic, novější nálezy z let 2017 až 2018 pak jen z PR Plačkův les a říčka Šatava u Ivaně. Vzhledem k těmto skutečnostem lze v předmětném mokřadu předpokládat výskyt skokana skřehotavého a zeleného; výskyt skokan krátkonohého je nepravděpodobný.

Skokan zelený (*Pelophylax esculentus*); [SO] – budou dotčeny desítky jedinců. **Záměr v období výstavby zasáhne do rozmnožišť, zimovišť a potravního biotopu druhu. Hrozí zde přímá mortalita během výstavby záměru (při odbahňování tůní, pojezdech techniky nebo odtěžování odpadu). Toto riziko je nutno minimalizovat prostřednictvím načasování prací mimo období rozmnožování, dodržování vytyčených přístupových tras k tůním, kontrolní činnosti ekodozoru a provedení záchranných transferů.** Po dokončení prací bude celkový vliv záměru na místní populaci druhu výrazně pozitivní, neboť zajistí udržení a zlepšení vhodných biotopových podmínek na lokalitě. V horizontu několika let po realizaci záměru lze předpokládat nárůst populace druhu na lokalitě.

Ještěrka obecná (*Lacerta agilis*); [SO] – budou dotčeny desítky jedinců. Ještěrka obecná je v ČR běžným druhem obývajícím všechny typy krajiny kromě velehor. Obývá především sušší slunečná místa, kde preferuje travinná a nižší bylinná stepní společenstva s malou pokryvností vegetace a hlubší vrstvou půdy. Kamenitým a skalnatým místům, kde není možné vyhledat dostatečně hluboký úkryt k přezimování, se vyhýbá. Vyskytuje se na okraji lesů, lesních mýtinách, křovinatých stráních, mezích, na říčních březích i hrázích rybníků. Další zvláštní nároky na biotop nemá, naopak v současné době žije téměř synantropně na železničních náspech, okrajích silnic, v lomech, pískovnách, zanedbaných zahradách a sadech. Je aktivní ve dne, potravu tvoří zejména hmyz, červi, plži, koryši a žížaly. Ještěrky se rozmnožují v letních měsících – květen, červen. Samice naklade do vyhloubené jamky v písku, mechu, hlíně či suché trávě 3 až 15 kožovitých měkkých vajíček o velikosti cca 15×8 mm. Mláďata se obvykle líhnou na přelomu července a srpna. Již od vylíhnutí jsou odkázána pouze na sebe a potravu si musí shánět sama. Dospělosti dosahují v 1,5 až 2 letech. Ještěrka je nejaktivnější v ranních a podvečerních hodinách. Na přelomu září a října přestávají ještěrky aktivovat a přesouvají se na místa vhodná k zimování (úkryty v půdě, nory drobných savců, komposty apod.) V dubnu se probouzí ze zimního spánku. Průzkumy provedenými v roce 2023 a 2019 byl její výskyt potvrzen na všech sledovaných lokalitách v okolí mokřadu (Mlýnský náhon, rybník Čahoun, obora Proklátá). Ještěrka obecná se na vhodných biotopech v širším i blízkém okolí stavby vyskytuje poměrně

běžně. Na žádné z lokalit nebylo potvrzeno její rozmnožování, je však pravděpodobné. Důvodem je zejména vhodnost dotčených lokalit k tomuto účelu (osluněné plochy s různě hustou vegetací i zcela bez vegetace). Přímě v mokřadu nebyl její výskyt v roce 2025 potvrzen, ale je pravděpodobný a lze ho očekávat na osluněných okrajích. **Záměr v období výstavby okrajově zasáhne do potenciálního zimoviště a potravního biotopu druhu, případně i rozmnožiště. Existuje riziko mortality během výstavby záměru (při kácení, pojezdech techniky nebo odtěžování odpadu). Toto riziko je však relativně nízké a lze jej dále minimalizovat prostřednictvím načasování prací mimo období rozmnožování, dodržování vytyčených přístupových tras k tůním, kontrolní činnosti ekodozoru a provedení záchranných transferů.** Po dokončení prací bude celkový vliv záměru na místní populaci druhu nulový až pozitivní, neboť zajistí mírné zlepšení biotopových podmínek na lokalitě.

Slepýš křehký (*Anguis fragilis*); [SO]– budou dotčeny desítky jedinců. Slepýš křehký obývá paseky, okraje lesů, polí a luk, rašeliniště, lomy, suťové stráně, ale i rumiště. Bezlesé krajiny se vyhýbá, ale řídké porosty keřů mu postačují. Žije převážně skrytě, aktivní je především časně zrána a za soumraku nebo po teplých deštích, kdy hledá potravu. Potravou slepýšů jsou z větší části žížaly a slimáci, případně i různí členovci, larvy a červi. Přibližně od poloviny října se ukládá k zimnímu spánku – přezimuje např. v kompostech na zahrádkách, ve vyhnílených pařezech, v norách hlodavců, skalních škvírách, kamenitých sutích apod. Páření probíhá krátce po probuzení ze zimního spánku. Samice rodí mláďata zpravidla od srpna do září, v obvyklém počtu 7 až 12 mláďat. Slepýš žije téměř na celém území ČR, ale podle nejnovějších poznatků by populace z východní a severní Moravy měly patřit ke kryptickému druhu slepýš východní (*Anguis colchica*), který byl donedávna považován pouze za poddruh, případně morfotyp slepýše křehkého. Výskyt slepýše křehkého nebyl průzkumem v mokřadu prokázán. Avšak vzhledem k biotopové nenáročnosti a skrytému způsobu života je jeho výskyt zde předpokládán a považován za velmi pravděpodobný, stejně jako na dalších biotopech v okolí mokřadu. V roce 2025 byl během průzkumu nalezen mrtvý jedinec slepýše na polní cestě v blízkosti Mlýnského náhonu jihozápadně od rybníka Čahoun. V celém širším zájmovém území se může vyskytovat poměrně běžně. V roce 2023 byl zaznamenán v širším okolí záměru (konkrétně v Mušovském luhu). Podle údajů databáze NDOP byl slepýš nalezen u obory Proklatá (konkrétně její jižní okraj) v roce 2021 (Antonín Krása). **Záměr v období výstavby okrajově zasáhne do potenciálního rozmnožiště, zimoviště a potravního biotopu druhu. Hrozí zde přímá mortalita během výstavby záměru (při kácení, odbahňování tůní, pojezdech techniky nebo odtěžování odpadu). Toto riziko je nutno minimalizovat prostřednictvím načasování prací mimo období rozmnožování, dodržování vytyčených přístupových tras k tůním, kontrolní činnosti ekodozoru a provedení záchranných transferů.** Po dokončení prací bude celkový vliv záměru na místní populaci druhu nulový až pozitivní, neboť zajistí mírné zlepšení biotopových podmínek na lokalitě.

Užovka obojková (*Natrix natrix*); [O] – budou dotčeny desítky jedinců. Obývá nejčastěji břehy stojatých i tekoucích vod, často i v blízkosti lidských sídel. Bývá však také nalézána daleko

od vody na sušších stanovištích. Je nenáročná na biotop a má velmi dobré migrační schopnosti. Vyskytuje se po celé Evropě, západní Asii a severní Africe. Patří mezi hady s nejsevernějším rozšířením. I přes její úbytek je stále nejhojnějším hadem v ČR, vyskytuje se víceméně plošně na celém území. Pokles její početnosti se odhaduje na méně než jednu desetinu dřívějšího stavu. Samice kladou vajíčka v červnu až červenci do tlejícího rostlinného materiálu. Mláďata se líhnou v druhé polovině srpna a v září. K zimování se užovky obojkové ukládají v říjnu až listopadu. Ze zimního spánku se probouzí od poloviny března do konce dubna. Dobře plave, loví především obojživelníky, ryby a malé hlodavce. Užovka obojková se v dotčeném území a jeho okolí vyskytuje zřejmě poměrně běžně, zejména v okolí vodních toků a vodních ploch. Výskyt užovky obojkové byl v roce 2025 potvrzen přímo v mokřadu (byl pozorován dospělec v červnu 2025 v centrální části v porostu ostřic). Dále byl v roce 2025 pozorován 1 dospělec u tůně mezi silnicí I/52 a Mlýnským náhonem a 2 mláďata u nových tůň jižně od rybníka Čahoun. V roce 2023 byl její výskyt potvrzen na lokalitách Mlýnského náhonu a rybníka Čahoun. V roce 2019 byla opakovaně zaznamenána v blízkosti rybníka Čahoun a její výskyt byl předpokládán i na lokalitě Mlýnského náhonu. Již v roce 2014 bylo uváděno její pravidelné rozmnožování a hojný výskyt na lokalitě u rybníka Čahoun a dále příležitostný výskyt na lokalitě u Mlýnského náhonu. **Záměr v období výstavby zasáhne do zimoviště a potravního biotopu druhu, případně i do rozmnožiště. Hrozí zde přímá mortalita během výstavby záměru (při kácení, odbahňování tůň, pojezdech techniky nebo odtěžování odpadu). Toto riziko je nutno minimalizovat prostřednictvím načasování prací mimo období rozmnožování, dodržování vytyčených přístupových tras k tůň, kontrolní činnosti ekodozoru a provedení záchranných transferů.** Po dokončení prací bude celkový vliv záměru na místní populaci druhu výrazně pozitivní, neboť zajistí udržení a zlepšení vhodných biotopových podmínek na lokalitě. V horizontu několika let po realizaci záměru lze předpokládat nárůst populace druhu na lokalitě.

Luňák červený (*Milvus milvus*); [KO] – bude dotčen 1 pár. Hlavními ohrožujícími faktory pro luňáka červeného jsou ztráta hnízdních biotopů při lesních těžbách (vysoké listnaté stromy), vyrušování lesními pracemi (popř. dalšími formami antropického rušení) a úhyny na vedeních VN 22 kV. Druh se pravidelně vyskytuje v okolí mokřadu, kde má svá loviště. Hnízdění v porostech mokřadu zjištěno nebylo, i když biotop (staré stromy) by byl pro tento druh vhodný. Během výstavby dojde k zásahu do potenciálního hnízdního biotopu luňáka červeného, který však v současnosti nevyužívá. Důvodem je lokální prokácení porostů při obnově a vyčištění území od odpadů. Zcela okrajově je možné předpokládat, že během výstavby budou zasaženy jeho potravní biotopy v okolí mokřadu (pojezdy techniky, zemní práce atd.). Vliv však nebude, vzhledem k malému rozsahu kácení a krátkodobosti prací převážně v podzimním a zimním období (období tahu), významný.

Luňák hnědý (*Milvus migrans*); [KO] – bude dotčen 1 pár. Přibližně velký jako káně, v letu patrný obloukovitě vykrojený ocas. Obývá lužní lesy, nížiny až pahorkatiny s lesy prostoupenými pastvinami a poli. Vždy je v blízkosti větší vodní plocha, nebo i řeka. Potravu sbírá u vody, často z hladiny. Živí se drobnými rybami, savci, ptáky i hmyzem. Zimuje v tropické a jižní Africe. V ČR

hnízdí sporadicky ve velkých rybníkatých oblastech (jižní Čechy, lužní lesy na jižní Moravě). Hnízdo staví oba ptáci vysoko na stromech, často využívá také hnízda jiných druhů, např. volavek, kormoránů nebo vran. Od 80. let se počet hnízdících párů na jižní Moravě začal zvyšovat až na 50 párů v letech 1985 až 1989. Početnost v ČR je 40 až 70 párů. Hnízdí od Skandinávie a Finska na severu po Středomoří. Chybí jen v Británii, Irsku a Dánsku. Mimo Rusko hnízdí největší počet luňáků hnědých ve Španělsku, Francii, Německu a Švýcarsku. V těchto oblastech je populace celkově stabilní, ve východní Evropě klesající. Je to vzácný dravec, který je ohrožován úbytkem vhodných stanovišť a přímou likvidací člověkem. Pár byl pozorován v okolí blízkého rybníka Čahoun v květnu 2025, při odhánění luňáka červeného. Hnízdění v porostech mokřadu zjištěno nebylo, i když biotop (staré stromy) by byl pro tento druh vhodný. Během výstavby dojde k zásahu do potenciálního hnízdního biotopu luňáka hnědého, který však v současnosti nevyužívá. Důvodem je lokální prokácení porostů při obnově a vyčištění území od odpadů. Zcela okrajově je možné předpokládat, že během výstavby budou zasaženy jeho potravní biotopy v okolí mokřadu (pojezdy techniky, zemní práce atd.). Vliv však nebude, vzhledem k malému rozsahu kácení a krátkodobosti prací převážně v podzimním a zimním období (období tahu luňáka), významný.

Ťuhýk obecný (*Lanius collurio*); [O] – bude dotčen 1 pár. Ťuhýk obecný hnízdí na celém území ČR od nížin do hor s výjimkou souvislých lesních celků. Nepočetně, ale pravidelně, se v hnízdním období vyskytuje i v nejvyšších polohách. Populace ťuhýka obecného v ČR zaznamenala v posledních 20 letech mírný vzestup a z hlediska vývoje početnosti se v současné době nachází v poměrně příznivém stavu. Hnízdním prostředím ťuhýka obecného jsou otevřené plochy s křovinami a keřovými pásy, lesostepní stráně, sady, vinice, okraje lesních porostů nebo lesní paseky s řidším mlázím. Přilétá koncem dubna až začátkem května, hnízdiště opouští v srpnu. Hnízdí jednou do roka, v případě zničení hnízda probíhá náhradní hnízdění. Ťuhýk obecný byl během terénních průzkumů v roce 2025 pozorován v okolí mokřadu (křoviny u polní cesty vedoucí západně od mokřadu). V křovinách na okraji mokřadu, kam bude zasahováno, pozorován nebyl. Biotopy s prokázaným výskytem ťuhýka zasaženy nebudou. Během výstavby však dojde k zásahu do potenciálního hnízdního biotopu ťuhýka, který však v současnosti nevyužívá. Zcela okrajově je možné předpokládat, že během výstavby budou zasaženy jeho potravní biotopy v okolí mokřadu (pojezdy techniky, zemní práce atd.). Vliv však nebude, vzhledem k malému rozsahu kácení a krátkodobosti prací převážně v podzimním a zimním období (období tahu ťuhýka), významný.

Bělozubka bělobřichá (*Crociodura leucodon*); [O] – budou dotčeny jednotky jedinců. Tento drobný hmyzožravec je teplomilným prvkem naší fauny, který býval do nedávna vzácný, avšak se změnou klimatu probíhá jeho šíření a nárůst početnosti. Bělozubka bělobřichá je známá z jižní, jihovýchodní a střední Moravy, Vysočiny, jižních, západních a severozápadních Čech. Dále však probíhá její šíření a ojedinelé se vyskytuje i jinde. Typickým biotopem jsou křovinaté stráně, slunné meze, okraje lesů a obdobná teplá suchá místa v krajině. Běžný je též synantropní výskyt v zemědělských či jiných objektech. V současnosti je však obývané spektrum stanovišť širší a vyskytuje se též na vlhčích místech (břehy rybníků, potoční nivy, mokřady) nebo v lesích. Živí

se různými pozemními a zemními bezobratlými živočichy, v nepatrné míře též semeny. K rozmnožování dochází od dubna do září, samice má ročně 1 až 2 vrhy obvykle po 3 až 5 mláďatech, které zpočátku odchovává v hnízdě ze suché trávy, listí a mechu. Bělozubka bělobřichá byla zaznamenána během průzkumu 2023 v blízkosti rybníka Čahoun (SUDOP 2024). Dle odborné literatury je v předmětné oblasti široce rozšířena, přičemž využívá s oblibou liniové struktury, ale její výskyt může být téměř souvislý. V NDOP je ze širšího okolí údaj z lipové aleje mezi Pohořelicemi a Starým rybníkem (Robert Vlk 2019). Vzhledem k širokému spektru obývaných biotopů je její výskyt možný též na předmětné lokalitě mokřadu. Realizací záměru nelze vyloučit zásah do biotopu tohoto druhu, přičemž hrozí též usmrcení jedinců během zemních prací. Riziko je však velmi nízké a bude se týkat nanejvýš jednotlivých jedinců. Případná snaha o náročný odchyt a záchranný transfer by byla v tomto případě bezpředmětná. Provedeným zásahem nebude zmenšena rozloha dostupného biotopu. V důsledku prosvětlení dřevinných porostů je dokonce možné očekávat mírné zlepšení biotopových podmínek. Vliv na místní populaci druhu bude zanedbatelný, nevýznamný.

Netopýři (*Chiroptera*); [SO], [KO] – jsou jedinou skupinou savců, která je schopna aktivního letu. Dále se vyznačují schopností echolokace, která jim z velké části nahrazuje zrak. Aktivní jsou zejména v noci. Loví převážně létající hmyz, případně sbírají drobné bezobratlé z listů, ze země nebo z vodní hladiny. Přezimují v jeskyních, štolách, sklepech, v dutých stromech, v prasklinách v kůře, ve skulinách na fasádě budov, na půdách apod. (preferované úkryty závisí na konkrétním druhu). Letní kolonie s mláďaty mohou být opět ve stromových dutinách, na půdách, ve fasádách apod. Ukončení hibernace závisí především na aktuálním průběhu počasí v daném roce. V průběhu tohoto období se netopýři postupně přesouvají do míst svých letních úkrytů, přičemž vzdálenost mezi zimovišti a letními úkryty se u větší části našich druhů nacházejí ve vzdálenosti jednotek až několika desítek kilometrů. V případě několika druhů se však tyto sezónní přesuny odehrávají na vzdálenostních škálách mnoha stovek kilometrů (až 2000 km) a vzhledem k jejich pravidelné sezónní povaze i směru lze bez pochyby mluvit o klasických dálkových migracích. Některé z těchto druhů tvoří při migracích více či méně početné agregace. Při dálkových i místních přeletech netopýřů často slouží jako letové koridory liniové porosty (porosty podél řek, větrolamy apod.). Vlivem během výstavby může být kácení stromů s letními nebo zimními koloniemi netopýřů. Toto riziko není příliš velké, ale nelze jej vyloučit. Z tohoto důvodu by měly být předem vytipovány a označeny stromy s úkryty netopýřů a jejich kácení by mělo být provedeno nejlépe v období mimo rozmnožování a hibernaci netopýřů, tzn. od 1. září do 15. listopadu, případně též ve druhé polovině března. Kmeny těchto stromů by měly být při kácení postupně spuštěny na zem a poté bude nutné je ponechat na místě aspoň do druhého dne v klidu, aby měli netopýři možnost dutinu samovolně opustit. V případě kácení těchto stromů v zimním období musí být přítomen ekodozor, dutiny stromů musí být ihned prohlédnuty a v případě nálezu netopýřů musí být tyto převezeni do záchranné stanice živočichů. Snížení počtu dutinových stromů bude trvalým vlivem, na lokalitě však bude zachována většina těchto stromů (případně všechny) a vliv tak nebude silný. Tento vliv se týká zejména těch druhů netopýřů, u kterých je obvyklé ukrývání ve stromech (Netopýr brandtův, N. černý, N. nejmenší, N. parkový, N. rezavý, N. řasnatý, N. stromový, N. ušatý, N. velkouchý); u ostatních druhů

netopýrů je ukrývání ve stromech málo časté a riziko negativního zásahu do sídel je tedy velmi nízké, ale nelze jej vyloučit. Pouze 2 druhy – n. večerní a n. velký – se ve stromech neukrývají vůbec a z toho důvodu pro tyto 2 druhy připadá v úvahu pouze negativní vliv rušení na potravním stanovišti, který může nastat u všech druhů. Rušení během výstavby bude minimální (vzhledem k noční aktivitě netopýrů). Vliv rušení je nevýznamný. Zásah do potravního biotopu lze vyhodnotit jako zanedbatelný. Lze shrnout, že záměr nebude mít významný vliv na místní populace netopýrů a při dodržení navržených opatření a podmínek realizace bude potenciální negativní vliv zásahů snížen na minimum.

Veverka obecná (*Sciurus vulgaris*); [O] – budou dotčeny jednotky jedinců. Vyskytuje se ve smrkových, smíšených i listnatých lesích, parcích a zahradách. Hlavní složku potravy tvoří semena (nažky, ořechy), dužnaté plody stromů a keřů, výhony, pupeny, listy, houby, hmyz, vejce a ptačí mláďata. Staví hnízdo z větviček, vystlané trávou a listím, nebo obývají dutiny stromů a opuštěná hnízda ptáků. Zimu nepřespává, ale za nepříznivého počasí a v silných mrazech nevylézá ven. V ČR nechybí v žádné zalesněné oblasti od nížin do hor, včetně měst. Veverka obecná byla v zájmovém území zaznamenána jen terénními průzkumy v roce 2019, a to v topolovém lesíku u Mlýnského náhonu, tj. zhruba 200 m SZ od lokality mokřadu. Vzhledem k povaze biotopů lze její výskyt na dřevinách v mokřadu předpokládat. Při výstavbě může potenciálně dojít k rušení jedinců a zásahu do biotopu v případě kácení dřevin. Tento vliv je však zanedbatelný; riziko mortality je téměř nulové. V případě nálezu hnízda na kácených stromech je za účelem minimalizace negativních vlivů vhodné zamezit kácení předmětného stromu v období odchovu mláďat a v období silných mrazů (činnost ekodozoru). Vliv na místní populaci druhu bude zanedbatelný, nevýznamný.

Z hlediska ochrany ZCHD živočichů, včetně jejich sídel a biotopů, které byly zjištěny v dotčeném území při biologických průzkumech nebo z jiných zdrojů, byl pro každý druh podrobně specifikován vliv záměru v závislosti na způsobu života, využívání dotčeného území a míry zásahu. Vliv záměru bude pro většinu ZCHD v konečném důsledku pozitivní, jelikož v mnoha ohledech dojde ke výraznému zlepšení stavu jejich biotopů na lokalitě. Bez provedení záměru by biotop obojživelníků na lokalitě v budoucnu pravděpodobně zanikl (zazemnění a zarostení tůní). Menší skupina ZCHD nebude sice z provedených zásahů výrazně profitovat, ale zároveň jim záměr neuškodí a konečný vliv záměru na ně bude zanedbatelný až nulový. Metody pro zabíjení nejsou navrhovány, nebude docházet k úmyslnému zabíjení ZCHD. Vzhledem ke způsobu života některých ZCHD (zvláště bezobratlých, obojživelníků a plazů) nelze však nikdy vyloučit neúmyslné zabití během prací. Jsou navržena ochranná opatření, která minimalizují či zcela vyloučí neúmyslné zabití ZCHD, ničení hnízd či rušení během rozmnožování. Jediné negativní vlivy jsou vlivy výstavby, kdy může docházet k rušení či mortalitě – tyto vlivy jsou však jednorázové, dočasné a jejich dopad na místní populace bude nevýznamný. Pro ZCHD, u kterých bylo vyhodnoceno negativní ovlivnění, byla navržena ochranná opatření. Tato opatření sníží negativní vliv či ho zcela eliminují, podmínky těchto opatření jsou podrobněji uvedeny v předloženém hodnocení podle § 67 ZOPK (dále také „H67“). Dojde k pokácení dřevin invazního javoru jasanolistého (*Acer negundo*) a druhového obohacení lokality o původní dřeviny.

Pro případ, že by během realizace záměru nastala situace, kdy hrozí zakázaná činnost např. v případě neočekávaného náhodného výskytu některých zvláště chráněných druhů, je žadatel povinen po dobu nezbytně nutnou bezodkladně přerušit činnost ohrožující jedince a prostřednictvím zodpovědné osoby zajistit odborný transfer takových jedinců, vyžaduje-li to konkrétní situace. V případě nalezení zraněného či jinak handicapovaného jedince volně žijícího živočicha je žadatel prostřednictvím oprávněné osoby povinen zkontaktovat nejbližší vhodnou záchrannou stanici (resp. centrální dispečink stanic v Národní síti při ČSOP) a „záchranu“ konkrétních jedinců s jejich zástupci konzultovat a v případě potřeby zajistit. Výsledky botanického průzkumu dotčené lokality jsou uvedeny na str. 19 až 22 BP 2025. V místě záměru bylo průzkumem zaznamenáno 63 druhů cévnatých rostlin, při kterém nebyl nalezen žádný zvláště chráněný druh rostliny. Vliv na rostliny byl tedy vyhodnocen jako zanedbatelný.

Některé ZCHD jsou zároveň předmětem ochrany podle práva Evropských společenství, výjimka se uděluje pouze pro druhy, u kterých byly identifikovány možné škodlivé vlivy záměru, tj. druhy u nichž dojde realizací záměru k některé ze zakázaných činností dle ZOPK. Jedná se celkem o 41 ZCHD živočichů.

Záměr „D52 Pohořelice - st. hranice ČR/Rakousko + SSUD Pohořelice“ a stavby s ním související (včetně předmětného záměru), je na základě § 1 odst. 2 písm. a) a f) zákona č. 416/2009 Sb., o urychlení výstavby strategicky významné infrastruktury, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „urychlovací zákon“) a § 17 odst. 1 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, veřejně prospěšnou stavbou. Na základě všech výše uvedených skutečností lze konstatovat, že realizace stavby „D52 5204 Mokřadní biotop u Nové vsi“ je významným veřejným zájmem v zájmu ochrany přírody. Jedná se o úpravu mokřadu jako kompenzačního opatření za zasypání tůň mezi stávající silnicí I. třídy č. I/52 a Mlýnským náhonem.

MŽP se zabývalo poměřením tohoto veřejného zájmu na provedení předmětného záměru se zájmem na ochraně přírody, tj. konkrétně nezasahovat škodlivě do přirozeného vývoje zvláště chráněných druhů. Součástí záměru je mimo samotných technických staveb a přidružených zařízení soubor přírodě blízkých opatření, která jsou přímo v zájmu ochrany přírody. Před zahájením realizace záměru byla postupně zpracována řada studií, posudků a koncepčních materiálů, které se staly podkladem pro závěr tohoto stanoviska.

Z biologického posouzení vyplývá, že záměrem mohou být dotčeni jedinci výše uvedených zvláště chráněných druhů. Za předpokladu splnění podmínek tohoto stanoviska i navržených opatření (viz H67) bude vliv záměru na zájmy ochrany přírody zanedbatelný. Populace všech dotčených druhů budou v případě realizace záměru udrženy v příznivém stavu z hlediska ochrany přírody.

MŽP posoudilo předmětný záměr na základě předložené projektové dokumentace a dospělo k závěru, že není v rozporu se zájmy chráněnými ZOPK, a souhlasí s povolením ke kácení dřevin podle § 8 odst. 1 ZOPK a ukládá náhradní výsadbu podle § 9 odst. 1, souhlasí s povolením výjimky ze zákazů u zvláště chráněných druhů

živočichů podle § 56 odst. 1 ZOPK a ukládá zajištění a použití prostředků k zabránění zraňování nebo úhynu živočichů nebo ničení jejich biotopů v souladu s § 5 odst. 3 téhož zákona, a to vše v rozsahu, jak je uvedeno v závazné části tohoto závazného stanoviska.

Zákon č. 541/2020 Sb., o odpadech, ve znění pozdějších předpisů

MŽP posoudilo způsob nakládání s odpady v rámci předmětného záměru na základě předložené projektové dokumentace a dospělo k závěru, že předmětný záměr není v rozporu se zájmy chráněnými ZOD. S odpady bude nakládáno dle platné a účinné právní úpravy. Veškeré vyprodukované odpady budou na stavbě tříděny dle druhu a kategorie, ukládány odděleně a zabezpečeny před jejich smísením, znehodnocením nebo odcizením. Žadatel bude při své činnosti naplňovat povinnosti původce odpadů v souladu s § 15 ZOD a bude také vést průběžnou evidenci a uchovávat veškeré doklady o předání odpadů v souladu s § 26 vyhlášky č. 273/2021 Sb., o podrobnostech nakládání s odpady, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška č. 273/2021 Sb.“), a to po celou dobu stavby. **Vzhledem k charakteru záměru a rozsahu stavebních činností je tento záměr z hlediska odpadového hospodářství přípustný.**

V předložené souhrnné technické zprávě je popsán pravděpodobný výčet komunálních odpadů, včetně katalogových čísel, kategorií a způsobu nakládání s nimi. Po dobu stavebních prací budou vznikat drobné odpady běžné pro stavební činnost. Dojde k odstranění značného množství objemného a komunálního odpadu z černé skládky (~260 m³) a to v souladu se zákonem o odpadech. Předpokládaný objem balance zemin z tůní (~530 m³). Předpokládaný objem násypu zemního valu je (~540 m³).

Veškerý odpadový materiál bude vytríděn na jednotlivé složky a v maximální míře recyklován nebo poskytnut k recyklaci a případně zabudován do stavby. Ostatní bude odstraňován odvozem smluvními firmami na příslušné skládky a spalovny odpadů. Na stavbě bude vedena průběžná evidence vzniklých odpadů. Kopie dokladů o předání odpadu ze stavby oprávněné osobě k využití či odstranění se budou zakládat do stavební dokumentace.

Vytěžené zeminy nejsou považovány za odpad ve smyslu zákona č. 541/2020 Sb., o odpadech, neboť budou plně využity v souladu s jejich původním účelem, nebudou odstraněny ani znehodnoceny. Všechna zemina a sedimenty, budou využity v místě záměru pro vytvoření nízkých valů (do výšky 0,5 m) kolem mokřadu. Zbylá zemina bude rozprostřena na lokalitě. Tímto způsobem je zajištěno jejich opětovné využití v krajině, nikoli jejich odstranění, a nenaplnují tedy definici odpadu dle zákona. Během odbahňování tůní bude přítomna odborně způsobilá fyzická či právnická osoba (ekologický dozor), která bude dohlížet na odstraňování zemin, jejich případné využití na lokalitě a další úpravy sklonu břehů tůní.

Po provedení stavby, která podléhá povolení podle NSZ, je žadatel podle § 93a odst. 2 ZOD povinen ve lhůtě do 30 dnů od dokončení prací zaslat MŽP doklady prokazující, že veškeré opětovně použité stavební výrobky, využití vedlejší produkty a stavební výrobky, které přestaly

být odpadem, byly využity v souladu se ZOD, a že veškeré získané materiály jsou stavebními výrobky nebo vedlejšími produkty, které se nestaly odpadem, nebo s nimi bylo naloženo jako s odpady v souladu se ZOD a hierarchií odpadového hospodářství, a to pro množství a druhy odpadů, jak je uvedeno v projektové dokumentaci.

Doklady odpovídající druhu a rozsahu záměru, které prokazují splnění výše uvedených zákonných podmínek, jsou například tyto:

- a) V případě materiálů vystupujících ze záměru jsou to pro vedlejší produkty a opětovně použitelné výrobky smlouvy s jejich odběrateli a označení místa jejich použití v případě, že je použije sám na jiném místě také povolení záměru, kde budou využity, nebo zdůvodnění toho, proč není takové povolení potřeba.
- b) Dokladem pro správné naložení s odpady je potvrzení od provozovatele zařízení, které odpad převzalo podle § 17 odst. 1 písm. c) ZOD (vážní lístek), nebo výpis z průběžné evidence provozovatele zařízení. **Čestné prohlášení žadatele nelze považovat za dostatečný doklad o splnění dané povinnosti.**
- c) ZOD se nevztahuje na nekontaminovanou zeminu a jiný přírodní materiál vytěžený během stavební činnosti, pokud je zajištěno, že materiál bude použit ve svém přirozeném stavu pro účely stavby na místě, na kterém byl vytěžen; v takovém případě se zemina nestává odpadem a lze ji využít pro terénní úpravy za současného splnění podmínek dalších právních předpisů. Ve všech případech je nutné zajistit, aby nakládání se zemínou bylo v souladu s platnou právní úpravou a nedošlo k ohrožení životního prostředí.

MŽP posoudilo předmětný záměr na základě předložené projektové dokumentace a dospělo k závěru, že předmětný záměr není v rozporu se zájmy chráněnými ZOD, a považuje záměr z hlediska ZOD za přípustný, jak je uvedeno v závazné části tohoto závazného stanoviska.

Z uvedených důvodů MŽP dospělo k závěru obsaženému v závazné části tohoto závazného stanoviska. Toto závazné stanovisko je vydáno podle § 149 odst. 1 správního řádu jako podklad pro vydání rozhodnutí v následném řízení.

MŽP posoudilo žádost z hlediska všech právních předpisů v oblasti ochrany životního prostředí, jejichž správní úkony mohou být podle § 2 odst. 1 ZJES součástí jednotného environmentálního stanoviska, a na základě tohoto posouzení dospělo k závěru, že předmětný záměr nad rámec správních úkonů uvedených v závazné části tohoto stanoviska nevyžaduje vydání žádného dalšího správního úkonu podle uvedeného ustanovení.

Předmětný záměr byl ze strany MŽP posouzen ze všech relevantních hledisek, resp. z pohledu všech chráněných zájmů na úseku ochrany životního prostředí, které mohou být předmětným záměrem dotčeny. Na základě charakteru záměru, míry možného dotčení relevantních chráněných zájmů, údajů obsažených v žádosti a následně

obdržených vyjádření správních orgánů příslušných podle jiných právních předpisů ve smyslu § 4 ZJES lze konstatovat, že při realizaci podmínek stanovených v závazné části tohoto závazného stanoviska se předmětný záměr nedotkne žádného z relevantních chráněných zájmů způsobem, který by byl v nesouladu s výše citovanou složkovou právní úpravou, a lze proto toto závazné stanovisko vydat jako souhlasné.

Platnost tohoto závazného stanoviska je **5 let** ode dne jeho vydání s tím, že může být na žádost žadatele prodloužena v souladu s § 7 odst. 2 ZJES.

Toto závazné stanovisko bude zveřejněno po dobu 15 dnů na úřední desce MŽP, na adrese <https://www.mzp.cz/cz/urednideska>.

Poučení:

Toto závazné stanovisko ve smyslu § 149 správního řádu není samostatným rozhodnutím a nelze se proti němu odvolat. Jeho obsah je závazný pro výrokovou část správního rozhodnutí vydávaného v následném řízení podle § 1 ZJES. Obsah závazného stanoviska lze napadnout v rámci odvolání proti rozhodnutí, které bylo závazným stanoviskem podmíněno, postupem dle § 149 odst. 7 správního řádu.

Mgr. Evžen Doležal

ředitel odboru
posuzování vlivů na životní prostředí
a integrované prevence

podepsáno elektronicky

ROZDĚLOVNÍK

Žadatel:

Ministerstvo životního prostředí
Vršovická 1442/65, 100 10 Praha 10

(+420) 26712-1111
posta@mzp.gov.cz
ISDS: 9gsaax4
www.mzp.gov.cz

HBH Projekt spol. s r.o., sídlem Kabátníkova 216/5, Brno-Královo Pole, k rukám Ing. Bc. Lucie Novákové; DS

Obec, jejichž území může být vlivy záměru zasaženo:

Obec Pohořelice, sídlem Vídeňská 699, 691 23 Pohořelice; DS

Správní orgány příslušné podle jiných právních předpisů:

Krajský úřad Jihomoravského kraje, Odbor životního prostředí, Žerotínovo náměstí 449/3 601 82 Brno; DS

Obec Pohořelice, odbor životního prostředí, sídlem Vídeňská 699, 691 23 Pohořelice; DS

Na vědomí:

Dopravní a energetický stavební úřad, sídlem nábř. Ludvíka Svobody 1222/12, 110 00 Praha 1; DS

Spolky, jejichž věcně relevantní žádosti o informování ve smyslu § 70 odst. 2 ZOPK eviduje MŽP ke dni vydání tohoto závazného stanoviska:

Arnika – program Toxické látky a odpady, sídlem Seifertova 327/85, 130 00 Praha 3; DS

Calla – Sdružení pro záchranu prostředí, z. s., sídlem Fráni Šrámka 35, 370 01 České Budějovice; DS

Česká společnost pro ochranu netopýrů, sídlem Újezd 390/43, 118 00 Praha 1; DS

Česká společnost ornitologická, sídlem Na Bělidle 34, 150 00 Praha-Smíchov; DS